

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 249

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

16 septembrie 2010

Numărul informării	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2010/C 249/01	Rata de schimb a monedei euro	1
---------------	-------------------------------------	---

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

2010/C 249/02	Comunicarea Comisiei în temeiul articolului 17 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate – Invitație la licitație pentru operarea de servicii aeriene regulate în conformitate cu obligațiile de serviciu public ⁽¹⁾	2
---------------	--	---

2010/C 249/03	Comunicarea Comisiei în temeiul articolului 16 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate – Obligații de serviciu public pentru servicii aeriene regulate ⁽¹⁾	3
---------------	--	---

2010/C 249/04	Comunicarea Comisiei în temeiul articolului 17 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate – Invitație de participare la licitația pentru operarea de servicii aeriene regulate în conformitate cu obligațiile de serviciu public ⁽¹⁾	3
---------------	---	---

RO

Preț:
3 EUR⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

Autoritatea de Supraveghere a AELS

2010/C 249/05	Nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 din Acordul privind SEE	4
2010/C 249/06	Ajutor de stat – Decizie de încheiere a unui caz de ajutor de stat ca urmare a acceptării măsurilor corespunzătoare de către un stat AELS	5
2010/C 249/07	Nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 din Acordul privind SEE	6

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII COMERCIALE COMUNE

Comisia Europeană

2010/C 249/08	Aviz de inițiere a unei proceduri antisubvenții privind importurile de modemuri pentru rețele extinse fără fir (WWAN – Wireless Wide Area Networking) originare din Republica Populară Chineză	7
---------------	--	---

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisia Europeană

2010/C 249/09	Ajutor de stat – Finlanda – Ajutor de stat C 9/10 (ex N 417/09) – Scutire temporară de impozit pe câștigurile de capital din vânzarea terenurilor cultivate – Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene	12
---------------	--	----

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

15 septembrie 2010

(2010/C 249/01)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb		
USD	dolar american	1,2989	AUD	dolar australian	1,3863
JPY	yen japonez	111,04	CAD	dolar canadian	1,3335
DKK	coroana daneză	7,4471	HKD	dolar Hong Kong	10,0888
GBP	lira sterlină	0,83550	NZD	dolar neozeelandez	1,7753
SEK	coroana suedeză	9,1950	SGD	dolar Singapore	1,7375
CHF	franc elvețian	1,3019	KRW	won sud-coreean	1 506,00
ISK	coroana islandeză		ZAR	rand sud-african	9,2089
NOK	coroana norvegiană	7,8970	CNY	yuan renminbi chinezesc	8,7574
BGN	leva bulgărească	1,9558	HRK	kuna croată	7,2820
CZK	coroana cehă	24,615	IDR	rupia indoneziană	11 654,04
EEK	coroana estoniană	15,6466	MYR	ringgit Malaiezia	4,0493
HUF	forint maghiar	281,82	PHP	peso Filipine	57,510
LTL	litas lituanian	3,4528	RUB	rubla rusească	40,1000
LVL	lats leton	0,7090	THB	baht thailandez	40,071
PLN	zlot polonez	3,9357	BRL	real brazilian	2,2215
RON	leu românesc nou	4,2475	MXN	peso mexican	16,6603
TRY	lira turcească	1,9398	INR	rupie indiană	60,2050

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

Comunicarea Comisiei în temeiul articolului 17 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate

Invitație la licitație pentru operarea de servicii aeriene regulate în conformitate cu obligațiile de serviciu public

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2010/C 249/02)

Stat membru	Franța
Ruta vizată	Castres (Mazamet)-Rodez (Marcillac)-Lyon (Saint-Exupéry)
Perioada de valabilitate a contractului	1.6.2011-31.5.2015
Data limită de depunere a candidaturilor și a ofertelor	— pentru candidaturi (etapa I): 8.11.2010, (12.00, ora locală) — pentru oferte (etapa a II-a): 17.12.2010, (12.00, ora locală)
Adresa de la care se pot obține textul invitației la licitație, precum și informațiile și/sau documentele pertinente referitoare la licitația publică și la obligația de serviciu public	Chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet 40 allées Alphonse Juin BP 30217 81101 Castres Cedex FRANCE Dna Chambert Tel. +33 563514614 Fax +33 563514699 E-mail: f.chambert@castres-mazamet.cci.fr

Comunicarea Comisiei în temeiul articolului 16 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate

Obligații de serviciu public pentru servicii aeriene regulate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2010/C 249/03)

Stat membru	Portugalia
Ruta aeriană în cauză	Funchal–Porto Santo–Funchal
Data intrării în vigoare a obligațiilor de serviciu public	De la 1 ianuarie 2011
Adresa de la care se pot obține textul obligației de serviciu public, precum și orice informație și/sau documentație relevantă în legătură cu obligația de serviciu public	Instituto Nacional de Aviação Civil, I.P. Rua B, Edifícios 4, 5 e 6 — Aeroporto de Lisboa 1749-034 Lisboa PORTUGAL Tel. +351 218423500 – Interior: 1504 Fax +351 218423582 Internet: http://www.vortalGOV.pt E-mail: concurso.osp@inac.pt

Comunicarea Comisiei în temeiul articolului 17 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate

Invitație de participare la licitația pentru operarea de servicii aeriene regulate în conformitate cu obligațiile de serviciu public

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2010/C 249/04)

Stat membru	Portugalia
Ruta aeriană în cauză	Funchal–Porto Santo–Funchal
Perioada de valabilitate a contractului	De la 1 ianuarie 2011 la 31 decembrie 2013
Termenul-limită de depunere a ofertelor	62 de zile de la data publicării prezentului anunț
Adresa de la care se pot obține textul invitației de participare la licitație, precum și orice informație și/sau documentație privind licitația publică și obligația de serviciu public	Instituto Nacional de Aviação Civil, I.P. Rua B, Edifícios 4, 5 e 6 — Aeroporto de Lisboa 1749-034 Lisboa PORTUGAL Tel. +351 218423500 – Interior: 1504 Fax +351 218423582 Internet: http://www.vortalGOV.pt E-mail: concurso.osp@inac.pt

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE A AELS

Nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 din Acordul privind SEE

(2010/C 249/05)

Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că măsurile următoare nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE:

Data adoptării deciziei:	27 ianuarie 2010
Numărul de referință al ajutorului:	66375
Statul AELS:	Norvegia
Tipul măsurii:	n.a.
Sectoare economice:	Închiriere de clădiri/Supermarket
Denumirea și adresa autorității care acordă ajutorul:	Lavangen kommune Postboks 83 9358 Tennevoll NORWAY

Textul deciziei, în versiunea lingvistică autentică, din care au fost eliminate toate informațiile confidențiale, este disponibil pe site-ul web al Autorității AELS de Supraveghere:

<http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/>

Ajutor de stat – Decizie de încheiere a unui caz de ajutor de stat ca urmare a acceptării măsurilor corespunzătoare de către un stat AELS

(2010/C 249/06)

Data adoptării deciziei: 3 februarie 2010

Numărul cazului: 48095

Statul AELS: Norvegia

Titlu: Finanțarea Societății de radiodifuziune norvegiană (Norsk Rikskringkasting – NRK)

Temeiul juridic: Legea nr. 127 din 4 decembrie 1992 privind radiodifuziunea (Lov om kringkasting), modificată ultima dată prin Legea nr. 92 din 19 iunie 2009, intrată în vigoare la data de 1 iulie 2009

Obiectiv: Compensare pentru servicii de interes economic general

Forma ajutorului: Prelevări parafiscale, scutire de impozit

Sectoare economice: Mass-media

Alte informații: Pe baza măsurilor și a angajamentelor suplimentare luate de autoritățile norvegiene de modificare a regimului actual de finanțare a Societății de radiodifuziune norvegiană (Norwegian Broadcasting Corporation), preocupările Autorității cu privire la incompatibilitatea finanțării NRK au fost înlăturate și procedura de investigare a fost încheiată.

Textul deciziei, în versiunea lingvistică autentică, din care au fost eliminate toate informațiile confidențiale, este disponibil pe site-ul web al Autorității AELS de Supraveghere:

<http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/>

Nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 din Acordul privind SEE

(2010/C 249/07)

Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că măsurile următoare nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE:

Data adoptării:	10 februarie 2010
Numărul cazului:	62229
Statul AELS:	Norvegia
Tipul măsurii:	n.a.
Sectoare economice:	Contract de furnizare de energie electrică
Denumirea și adresa autorității care acordă ajutorul:	Nord-Trøndelag Fylkeskommune Fylkets Hus 3335 Steinkjer NORWAY

Textul deciziei, în versiunea lingvistică autentică, din care au fost eliminate toate informațiile confidențiale, este disponibil pe site-ul web al Autorității AELS de Supraveghere:

<http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII
COMERCIALE COMUNE

COMISIA EUROPEANĂ

Aviz de inițiere a unei proceduri antisubvenții privind importurile de modemuri pentru rețele
extinse fără fir (WWAN – Wireless Wide Area Networking) originare din Republica Populară
Chineză

(2010/C 249/08)

Comisia a primit o plângere în temeiul articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în care se afirmă că importurile de modemuri pentru rețele extinse fără fir originare din Republica Populară Chineză, fac obiectul unor subvenții și cauzează astfel un prejudiciu material important industriei Uniunii.

1. Plângerea

Plângerea a fost depusă pe data de 2 august 2010 de către OPTION NV (denumit în continuare „reclamantul”), singurul producător de modemuri pentru rețele extinse fără fir (WWAN) din Uniunea Europeană, care reprezintă 100 % din producția totală a Uniunii.

2. Produsul care face obiectul anchetei

Produsul care face obiectul prezentei anchete este reprezentat de modemurile pentru rețele extinse fără fir (WWAN) cu antenă radio care oferă conectivitate de date prin Protocol Internet (IP) pentru dispozitive informatice și care includ routere Wi-Fi echipate cu un modem WWAN (routere WWAN/Wi-Fi) (denumit în continuare „produsul care face obiectul anchetei”).

3. Prezumția de subvenționare

Produsul despre care se afirmă că face obiectul unei subvenții este produsul care face obiectul anchetei, originar din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „țara în cauză”), încadrat în prezent la codurile NC ex 8517 62 00 și ex 8471 80 00. Aceste coduri NC sunt menționate doar cu titlu informativ.

Se prezumă că fabricanții produsului care face obiectul anchetei, originar din Republica Populară Chineză, au beneficiat de un anumit număr de subvenții acordate de Guvernul Republicii Populare Chineze.

Subvențiile constau, printre altele, în programe privind impozitul pe venituri [de exemplu, scutiri de impozit pe

venituri sau reduceri ale acestuia în baza programului *two free/three half* (doi ani cu exonerare de impozit urmați de trei ani la 50 %), reducere a impozitului pe venituri pentru industriile de înaltă tehnologie sau de nouă tehnologie, credite pentru impozitul pe venituri pentru întreprinderi cu capital național care achiziționează echipamente fabricate pe plan național], programe de fiscalitate indirectă și programe tarifare la import [de exemplu, scutire de taxa pe valoarea adăugată (TVA) și scutiri tarifare pentru echipamentul importat], mecanisme de acordare de credite în condiții preferențiale (de exemplu, împrumuturi care prevăd finanțarea exportului acordate de băncile comerciale de stat și de bănci guvernamentale), programe de subvenționare [de exemplu, Fondul de dezvoltare pentru industria electronică și industria tehnologiei informațiilor (Fondul IT), fondul proiectului de renovare a tehnologiilor de stat cheie, prime acordate mărcilor de renume], furnizarea de către guvern de bunuri și servicii în schimbul unei plăți modice (de exemplu, acordarea dreptului de utilizare a terenului), precum și politici preferențiale ale guvernelor locale, inclusiv avantaje în zone speciale și parcuri industriale (de exemplu, politici preferențiale în regiunile Shenzhen, Shanghai, Beijing, Xian).

Se prezumă că sistemele menționate anterior constituie subvenții deoarece acestea implică o contribuție financiară din partea Guvernului Republicii Populare Chineze sau a altor guverne regionale (inclusiv organisme publice) și conferă un avantaj beneficiarilor, și anume producătorilor-exportatori ai produsului care face obiectul anchetei. Se prezumă că acestea sunt condiționate de rezultatele la export și/sau de utilizarea preferențială a produselor naționale față de produsele importate și/sau se limitează la anumite întreprinderi sau grupuri de întreprinderi și/sau produse și/sau regiuni și, prin urmare, sunt specifice și fac obiectul unor măsuri compensatorii.

4. Prezumția de prejudiciu

Reclamantul a adus elemente de probă potrivit cărora importurile de produs care face obiectul anchetei provenind din țara în cauză au crescut în mod global, atât în valoare absolută, cât și în ceea ce privește cota de piață.

⁽¹⁾ JO L 188, 18.7.2009, p. 93.

Elementele de probă *prima facie* furnizate de reclamant arată că volumul și prețurile produsului importat care face obiectul anchetei au avut, pe lângă alte consecințe, un impact negativ asupra cantităților vândute, nivelului prețurilor practice și asupra cotei de piață deținute de industria Uniunii și au generat efecte negative semnificative asupra performanței industriei Uniunii, per ansamblu, asupra situației sale financiare și a situației sale privind ocuparea forței de muncă.

5. Procedură

După ce a constatat, în urma consultării Comitetului consultativ, că plângerea a fost introdusă de către sau în numele industriei Uniunii și că există suficiente elemente de probă care să justifice inițierea unei proceduri, Comisia inițiază o anchetă în temeiul articolului 10 din regulamentul de bază.

Ancheta va determina dacă produsul care face obiectul anchetei originar din țara în cauză face obiectul unor subvenții și dacă această subvenționare a provocat un prejudiciu industriei Uniunii. În cazul în care concluziile sunt afirmative, ancheta va examina dacă instituirea de măsuri nu ar fi împotriva interesului Uniunii.

5.1. Procedura de determinare a subvenționării

Producătorii-exportatori⁽¹⁾ ai produsului care face obiectul anchetei din țara în cauză și autoritățile din țara în cauză sunt invitați să participe la ancheta Comisiei.

5.1.1. Anchetarea producătorilor-exportatori

(a) Eșantionarea

Având în vedere numărul potențial mare de producători-exportatori din țara în cauză implicați în această procedură și pentru a finaliza ancheta în termenele prevăzute, Comisia poate limita ancheta la un număr rezonabil de producători-exportatori care vor fi anchetați prin selectarea unui eșantion (acest proces este, de asemenea, denumit „eșantionare”). Eșantionarea se va efectua în conformitate cu articolul 27 din regulamentul de bază.

Pentru a permite Comisiei să decidă dacă eșantionarea este necesară și, în caz afirmativ, să determine compoziția eșantionului, toți producătorii-exportatori sau reprezentanții care acționează în numele lor sunt invitați să se facă cunoscuți Comisiei. Părțile trebuie să procedeze astfel în termen de 15 zile de la data publicării prezentului avis în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în lipsa unor dispoziții contrare, furnizând Comisiei următoarele informații privind societatea sau societățile acestora:

- numele, adresa, adresa de e-mail, numerele de telefon și de fax și persoana de contact;
- cifra de afaceri, exprimată în moneda locală, și volumul, exprimat în unități, pentru produsul care face obiectul anchetei vândut la export către Uniune, în perioada de

anchetă („PA”) cuprinsă între 1 aprilie 2009 și 31 martie 2010, pentru fiecare dintre cele 27 de state membre⁽²⁾ luate separat și în total;

- cifra de afaceri, exprimată în moneda locală, precum și volumul, exprimat în unități, pentru vânzările pe piața internă ale produsului care face obiectul anchetei pe parcursul PA (1 aprilie 2009-31 martie 2010);
- descrierea exactă a activităților la scară mondială ale societății în legătură cu produsul care face obiectul anchetei;
- denumirile și descrierea exactă a activităților tuturor societăților afiliate⁽³⁾ care participă la producerea și/sau vânzarea produsului care face obiectul anchetei (la export și/sau pe piața internă);
- orice altă informație relevantă care ar putea ajuta Comisia la selectarea eșantionului.

Producătorii-exportatori ar trebui să indice dacă, în cazul în care nu sunt selectați pentru a face parte din eșantion, ar dori să primească un chestionar pentru a-l completa, solicitând astfel calcularea unei marje de subvenție individuale în conformitate cu secțiunea (b) de mai jos.

Prin comunicarea informațiilor menționate anterior, societatea își exprimă acordul cu privire la eventuala sa includere în eșantion. În cazul în care societatea este selecționată pentru a face parte din eșantion, aceasta va trebui să completeze un chestionar și să accepte o vizită de verificare a răspunsurilor sale la fața locului (denumită în continuare „vizita la fața locului”). Dacă societatea afirmă că nu este de acord cu o eventuală includere a sa în eșantion, se va considera că aceasta nu a cooperat la anchetă. Constatările Comisiei sunt stabilite în baza probelor disponibile în cazul producătorilor-exportatori care nu cooperează la anchetă, iar rezultatul anchetei poate fi mai puțin favorabil acelei părți decât în cazul în care aceasta ar fi cooperat.

Pentru a obține informațiile necesare pentru determinarea compoziției eșantionului de producători-exportatori, Comisia va contacta, de asemenea, autoritățile din țara exportatoare în cauză și ar putea contacta și orice altă asociație cunoscută de producători-exportatori.

⁽²⁾ Cele 27 de state membre ale Uniunii Europene sunt: Austria, Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Cipru, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Polonia, Portugalia, Regatul Unit, România, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Țările de Jos și Ungaria.

⁽³⁾ În conformitate cu articolul 143 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei referitor la punerea în aplicare a Codului vamal comunitar, persoanele sunt considerate a fi legate între ele numai dacă: (a) una dintre ele face parte din conducerea sau consiliul de administrație al întreprinderii celeilalte și invers; (b) au calitatea juridică de asociați; (c) o persoană este angajatorul celeilalte; (d) oricare dintre aceste persoane posedă, controlează sau deține direct sau indirect 5 % sau mai mult din acțiunile sau părțile emise cu drept de vot de ambele persoane; (e) una dintre ele o controlează pe cealaltă în mod direct sau indirect; (f) ambele sunt controlate în mod direct sau indirect de către o a treia persoană; (g) împreună controlează în mod direct sau indirect o a treia persoană; sau (h) acestea sunt membri ai aceleiași familii. Persoanele se consideră ca fiind membri ai aceleiași familii numai dacă sunt legate prin oricare dintre următoarele relații: (i) soț și soție; (ii) ascendenți și descendenți, în linie directă de gradul I; (iii) frați și surori (buni, consangvini și uterini); (iv) ascendenți și descendenți, în linie directă de gradul II; (v) unchi sau mătușă și nepot sau nepoată; (vi) socri și ginere sau noră; (vii) cumnați și cumnate (JO L 253, 11.10.1993, p. 1). În acest context, prin „persoană” se înțelege orice persoană fizică sau juridică.

⁽¹⁾ Un producător-exportator înseamnă orice societate comercială din țara în cauză care produce și exportă produsul care face obiectul anchetei pe piața Uniunii, fie direct, fie prin terți, inclusiv prin orice societate afiliată implicată în producția, vânzările pe piața internă sau exporturile de produs în cauză. Exportatorii care nu sunt producători nu au, în mod normal, dreptul de a beneficia de un nivel individual al taxei.

Toate părțile interesate care doresc să transmită orice altă informație relevantă referitoare la selectarea eșantionului, cu excepția informațiilor solicitate mai sus, trebuie să o transmită în termen de 21 de zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel.

Dacă este necesar un eșantion, producătorii-exportatori pot fi selectați pe baza celui mai mare volum reprezentativ de exporturi către Uniune care poate fi examinat în mod rezonabil pe parcursul perioadei disponibile. Toți producătorii-exportatori cunoscuți, autoritățile țării exportatoare în cauză și asociațiile de producători-exportatori vor fi informați de către Comisie cu privire la societățile selectate în compoziția eșantionului.

Toți producătorii-exportatori care au fost selectați în eșantion vor trebui să trimită un chestionar completat în termen de 37 de zile de la data notificării compoziției eșantionului, în lipsa unor dispoziții contrare.

Societățile care au fost de acord cu posibila lor includere în eșantion, dar nu au fost selectate în compoziția eșantionului sunt considerate a fi cooperante (denumite în continuare „producători-exportatori cooperanți neincluși în eșantion”). Fără a aduce atingere secțiunii (b) de mai jos, taxa compensatorie care poate fi aplicată importurilor de la producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion nu va depăși marja de subvenție medie ponderată stabilită pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion.

(b) **Marja de subvenție individuală pentru societățile neincluse în eșantion**

Producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion pot solicita, în temeiul articolului 27 alineatul (3) din regulamentul de bază, stabilirea de către Comisie a marjelor lor individuale de subvenție (denumite în continuare „marje de subvenție individuale”). Producătorii-exportatori care doresc să solicite o marjă de subvenție individuală trebuie să solicite un chestionar în conformitate cu secțiunea (a) de mai sus și să-l returneze completat în mod corespunzător în termenele prevăzute mai jos. Chestionarul completat trebuie să fie transmis în termen de 37 de zile de la data notificării compoziției eșantionului, în lipsa unor dispoziții contrare.

Cu toate acestea, producătorii-exportatori care solicită o marjă de subvenție individuală trebuie să cunoască faptul că totuși Comisia poate decide să nu calculeze o marjă individuală de subvenție pentru aceștia dacă, de exemplu, numărul producătorilor-exportatori este atât de ridicat încât o analiză individuală ar complica în mod inutil procedura și ar împiedica finalizarea la termen a anchetei.

(c) **Cooperarea cu autoritățile din țara exportatoare**

Chestionarele vor fi trimise, de asemenea, și autorităților din țara exportatoare în cauză.

5.2. Procedura de determinare a prejudiciului

Prin prejudiciu se înțelege un prejudiciu material important adus industriei Uniunii, riscul producerii unui prejudiciu material

important industriei respective sau o întârziere semnificativă în crearea unei astfel de industrii. Stabilirea prejudiciului se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă a volumului importurilor care fac obiectul unei subvenții, efectele acestor importuri asupra prețurilor de pe piața Uniunii și impactul lor asupra industriei Uniunii. Pentru a stabili dacă industria din Uniune a suferit un prejudiciu material important, producătorii din Uniune ai produsului care face obiectul anchetei sunt invitați să participe la ancheta Comisiei.

5.2.1. Anchetarea producătorilor din Uniune

Pentru a obține informațiile pe care le consideră necesare pentru ancheta sa cu privire la producătorii din Uniune, Comisia va trimite chestionare producătorilor cunoscuți din Uniune și tuturor asociațiilor cunoscute ale producătorilor din Uniune. Toți producătorii din Uniune și toate asociațiile producătorilor din Uniune sunt invitate să contacteze Comisia imediat, prin fax sau e-mail, cel târziu în 15 zile de la publicarea prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, pentru a se face cunoscute și pentru a solicita un chestionar.

Producătorii din Uniune și asociațiile producătorilor din Uniune trebuie să transmită chestionarul completat în termen de 37 de zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel. Chestionarul completat va conține informații privind, printre altele, structura societății (societăților) acestora, situația financiară a societății (societăților) acestora, activitățile societății (societăților) cu privire la produsul care face obiectul anchetei, costul producției și vânzările produsului care face obiectul anchetei.

5.3. Procedura de evaluare a interesului Uniunii

În cazul în care se stabilește existența subvenționării și a prejudiciului, se va decide dacă adoptarea unor măsuri compensatorii ar fi împotriva interesului Uniunii, în conformitate cu articolul 31 din regulamentul de bază. În lipsa unor dispoziții contrare, producătorii din Uniune, importatorii și asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile lor reprezentative, furnizorii și asociațiile lor reprezentative și asociațiile de consumatori reprezentative sunt invitate să se facă cunoscute în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Pentru a participa la anchetă, organizațiile reprezentative ale consumatorilor trebuie să demonstreze, în același termen, că există o legătură obiectivă între activitățile pe care le desfășoară și produsul care face obiectul anchetei.

Părțile care se fac cunoscute în termenul specificat mai sus pot furniza Comisiei informații care să arate dacă instituirea de măsuri nu ar fi împotriva interesului Uniunii, în termen de 37 de zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în lipsa unor dispoziții contrare. Aceste informații pot fi furnizate fie într-un format la alegere, fie prin completarea unui chestionar pregătit de Comisie. În orice caz, orice informație transmisă în conformitate cu articolul 31 va fi luată în considerare numai dacă este susținută de elemente de probă concrete, prezentate în momentul transmiterii informațiilor.

5.4. Alte informații prezentate în scris

Sub rezerva dispozițiilor din prezentul aviz, toate părțile interesate sunt invitate să își prezinte punctele de vedere, să comunice informații și să aducă elemente de probă pentru susținerea acestora. În lipsa unor dispoziții contrare, aceste informații, precum și elementele de probă trebuie să fie comunicate Comisiei în termen de 37 de zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

5.5. Posibilitatea de a fi audiat de serviciile Comisiei responsabile cu ancheta

Toate părțile interesate pot solicita să fie audiate de serviciile Comisiei responsabile cu ancheta. Orice solicitare de audiere trebuie să fie transmisă în scris și să precizeze motivele solicitării. Pentru audierile privind aspectele referitoare la etapa inițială a anchetei, solicitarea trebuie transmisă în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Ulterior, o solicitare de audiere ar trebui să fie transmisă în termenele specifice stabilite de Comisie în comunicarea sa cu părțile.

5.6. Procedura de transmitere a solicitărilor scrise și de trimitere a chestionarelor completate și a corespondenței

Toate documentele transmise, inclusiv informațiile trimise pentru selectarea eșantioanelor, chestionarele completate și actualizările acestora transmise de părțile interesate trebuie prezentate în scris, atât în format electronic, cât și pe hârtie și trebuie să conțină numele, adresa, adresa de e-mail și numerele de telefon și de fax ale părții interesate. Dacă, din motive tehnice, o parte interesată nu poate să transmită informațiile și solicitările sale în format electronic, ea trebuie să informeze imediat Comisia în acest sens.

Toate documentele transmise în scris, inclusiv informațiile solicitate în prezentul aviz, chestionarele completate și corespondența scrisă transmise de părțile interesate pentru care se solicită un tratament confidențial, se marchează drept documente „cu acces limitat”⁽¹⁾.

Tuturor părților interesate care transmit informații „cu acces limitat” li se solicită să furnizeze rezumate ale acestora cu caracter neconfidențial, în temeiul articolului 29 alineatul (2) din regulamentul de bază, care vor purta mențiunea „Versiune destinată consultării de către părțile interesate”. Aceste rezumate ar trebui să fie suficient de detaliate pentru a permite o înțelegere rezonabilă a substanței informațiilor transmise cu titlu confidențial. Dacă o parte interesată care transmite informații confidențiale nu furnizează un rezumat neconfidențial în formatul și de calitate solicitate, informațiile confidențiale respective pot să nu fie luate în considerare.

⁽¹⁾ Un astfel de document este un document confidențial, în conformitate cu articolul 29 din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului (JO L 188, 18.7.2009, p. 93) și cu articolul 12 din Acordul OMC privind subvențiile și măsurile compensatorii. El este, de asemenea, un document protejat în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

Adresa Comisiei pentru corespondență este următoarea:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Fax +32 22956505

6. Lipsa de cooperare

În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenul prevăzut, sau în cazul în care aceasta obstrucționează în mod semnificativ ancheta, se pot stabili, pe baza datelor disponibile, constatări provizorii sau definitive, pozitive sau negative, în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază.

Dacă se constată că o parte interesată a furnizat informații false sau înșelătoare, aceste informații pot să nu fie luate în considerare și se pot utiliza datele disponibile.

În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și, în consecință, constatările sunt stabilite pe baza datelor disponibile, în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază, rezultatul anchetei poate fi mai puțin favorabil acelei părți decât dacă aceasta ar fi cooperat.

7. Consilierul-auditor

Părțile interesate pot solicita intervenția consilierului-auditor al DG Comerț. Consilierul-auditor acționează drept intermediar între părțile interesate și serviciile Comisiei responsabile cu ancheta. Consilierul-auditor analizează cererile de accesare a dosarului, controversalele cu privire la caracterul confidențial al documentelor, solicitările de prelungire a termenelor și cererile de audiere transmise de părțile terțe. Consilierul-auditor poate organiza o audiere a unei anumite părți interesate și poate acționa drept mediator pentru a asigura respectarea deplină a dreptului la apărare al părților interesate.

Orice solicitare de audiere de către consilierul-auditor trebuie să fie transmisă în scris și să precizeze motivele solicitării. Pentru audierile privind aspectele referitoare la etapa inițială a anchetei, solicitarea trebuie transmisă în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Ulterior, o solicitare de audiere trebuie să fie transmisă în termenele specifice stabilite de Comisie în comunicarea sa cu părțile.

Consilierul-auditor va oferi, de asemenea, posibilitatea de a organiza o audiere cu participarea părților implicate, pentru a permite confruntarea punctelor de vedere diferite și pentru a se prezenta contraargumente privind aspecte referitoare, printre altele, la subvenționări, prejudiciu, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii. Astfel de audieri ar putea avea loc, de regulă, cel târziu la finalul celei de a patra săptămâni după prezentarea constatărilor provizorii.

Pentru mai multe informații și date de contact, părțile interesate pot consulta paginile dedicate consilierului-auditor de pe site-ul internet al Direcției Generale Comerț (http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/ho/index_en.htm).

8. Calendarul anchetei

În conformitate cu articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, ancheta trebuie încheiată în termen de 13 luni de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În conformitate cu articolul 12 alineatul (1), al doilea paragraf

din regulamentul de bază, pot fi instituite măsuri provizorii cel târziu la 9 luni de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

9. Prelucrarea datelor cu caracter personal

Toate datele cu caracter personal colectate pe parcursul prezentei anchete vor fi utilizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

AJUTOR DE STAT – FINLANDA

Ajutor de stat C 9/10 (ex N 417/09)

Scutire temporară de impozit pe câștigurile de capital din vânzarea terenurilor cultivate

Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 108 alineatul (2) din Tratatul privind
funcționarea Uniunii Europene

(2010/C 249/09)

Prin scrisoarea din data de 24 martie 2010, reprodusă în versiunea lingvistică autentică în paginile care urmează acestui rezumat, Comisia a notificat Finlanda asupra deciziei de a iniția procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind măsura menționată mai sus.

Părțile interesate își pot prezenta observațiile privind măsura pentru care Comisia inițiază procedura în termen de o lună de la data publicării prezentului rezumat și a scrisorii de mai jos, la adresa:

European Commission
Directorate-General for Agriculture
Directorate M2
Building/Office L130 5/88
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Fax +32 22967672

Aceste observații vor fi comunicate Finlandei. Păstrarea confidențialității privind identitatea părții interesate care prezintă observațiile poate fi solicitată în scris, precizându-se motivele care stau la baza solicitării.

I. PROCEDURA

Finlanda a notificat măsura (mai) sus-menționată la 13 iulie 2009. La cererea Comisiei, autoritățile finlandeze au oferit informații suplimentare prin scrisorile trimise la 4 noiembrie 2009 și 19 ianuarie 2010, amândouă înregistrate ca primite la aceleași date.

La 16 februarie 2010 serviciile Comisiei au solicitat, în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, prelungirea termenului inițial de două luni în care Comisia trebuia să adopte o decizie cu privire la cazul menționat (anterior) până la 25 martie 2010. Prin scrisoarea din 17 februarie 2010 autoritățile finlandeze au acceptat prelungirea solicitată.

II. DESCRIEREA

Prezenta măsură prevede scutirea de impozit pe câștigurile de capital din vânzarea terenurilor cultivate în cazurile în care

terenul este vândut în anii 2009-2010 de o persoană fizică sau de succesorii unei persoane decedate unei persoane fizice care este fermier activ. Cumpărătorul trebuie să folosească terenul respectiv pentru producția agricolă.

Se estimează că măsura va avea peste 1 000 de beneficiari de diferite mărimi iar bugetul total este stabilit la 20 de milioane EUR.

Obiectivul scutirii de impozit preconizate prin prezenta măsură este de a mări suprafața de teren agricol aflată în proprietatea fermierilor activi, astfel încât să se creeze ferme mai mari și mai bine structurate. Acest obiectiv ar urma să fie realizat prin creșterea ofertei de teren agricol care va crea noi posibilități de a cumpăra teren agricol pentru fermierii activi. Autoritățile finlandeze estimează că marea majoritate a persoanelor care ar vinde terenuri cultivate, atrase de scutirea de impozit prevăzută de această măsură, ar fi cei care au acum terenurile arendate unor fermieri activi.

În toate cazurile, în Finlanda, câștigurile de capital sunt considerate venituri din investiții. Conform legii impozitului pe venit, un impozit de 28 % este aplicat câștigurilor de capital. Câștigul de capital impozabil se calculează prin deducerea din prețul de vânzare a costului de achiziție și a costurilor de vânzare. Deducerea minimă aplicată este de 20 % din prețul de vânzare. Dacă proprietatea nu a fost înstrăinată timp de cel puțin 10 ani, deducerea minimă este 40 %. Aceste deduceri din prețul de vânzare nu se aplică societăților, societăților în nume colectiv și societăților în comandită simplă.

Venitul agricol este definit în Finlanda ca fiind venitul total net obținut din agricultură, inclusiv venitul din activități secundare care nu constituie o întreprindere separată. Impozitul pe venitul agricol este reglementat de legea impozitului pe venitul agricol indiferent de forma juridică a contribuabilului. Conform acestei legi, venitul impozabil din agricultură în orice exercițiu fiscal este diferența dintre veniturile sub formă de numerar sau sub forma unui beneficiu cu valoare monetară obținute în exercițiul fiscal respectiv și cheltuielile suportate pentru dobândirea și păstrarea venitului. Câștigul de capital din vânzarea unei ferme sau a unei părți dintr-o fermă este impozabil conform legii impozitului pe venitul agricol în același mod în care este reglementat în legea impozitului pe venit. Câștigul de capital din transferarea terenurilor cultivate este taxat la fel dacă vânzătorul terenului este fermier sau dacă vânzătorul nu este fermier. Așadar, fermierul și persoana fizică ar beneficia în egală măsură de scutirea de impozit preconizată. Toate persoanele fizice și toți moștenitorii de terenuri pot beneficia de scutirea de impozit, indiferent de activitatea lor sau de domeniul în care activează.

III. EVALUAREA

În temeiul articolului 107 alineatul (1) din TFUE (Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene), sunt incompatibile cu piața comună, în măsura în care afectează schimburile dintre statele membre, ajutoarele acordate de către state sau care provin din fondurile publice, indiferent de forma acestora, care, prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției de anumite bunuri, denaturează sau amenință să denatureze concurența.

În această fază, este probabil ca măsura de ajutor în cauză să constituie ajutor de stat conform articolului 107 alineatul (1) din TFUE din următoarele motive:

- pe baza informațiilor disponibile în momentul de față, ajutorul nu pare a fi compatibil cu articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE;
- pe baza informațiilor disponibile în momentul de față și având în vedere că autoritățile finlandeze nu au propus, până în prezent, nici o bază juridică pentru ca eventuala măsură de ajutor de stat să poată fi declarată compatibilă cu dispozițiile privind ajutorul de stat aflate în vigoare, măsura în cauză ar putea constitui un ajutor de operare destinat pur și simplu să îmbunătățească situația financiară a beneficiarului.

Având în vedere considerațiile anterioare, Comisia, acționând conform procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE, solicită Finlandei ca, în termen de o lună de la data primirii acestei scrisori, să își prezinte observațiile și să furnizeze toate informațiile care ar putea fi de folos la evaluarea măsurii.

Comisia invită Finlanda să transmită în special următoarele informații:

- (a) informații care ar putea justifica actuala măsură prin natura sau schema generală a sistemului, în special dacă sistemul corespunde cu logica internă a sistemului fiscal de stat, mai ales cu principiile sale fundamentale;
- (b) dacă în timpul investigației se ajunge la concluzia că prezenta măsură constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, atunci autoritățile finlandeze vor furniza informațiile care sunt relevante pentru evaluarea compatibilității măsurii în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE;
- (c) informații privind efectele ajutorului asupra vânzătorilor și a cumpărătorilor implicați și asupra pieței terenurilor agricole în cauză;
- (d) informații, prin care să se clarifice dacă persoanele fizice și moștenitorii persoanelor decedate care vând terenuri cultivate fermierilor activi pot fi considerați întreprinderi care beneficiază de un avantaj economic în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE;
- (e) informații privind impactul ajutorului preconizat asupra comerțului intracomunitar și asupra denaturării competiției.

TEXTUL SCRISORII

„Komissio ilmoittaa Suomelle, että komissio on, tutkittuaan Suomen viranomaisten toimittamat asiakohdassa mainittua toimenpiteitä koskevat tiedot, päättänyt aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ⁽¹⁾ 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

1. MENETTELY

- (1) Suomen pysyvä edustusto Euroopan unionissa ilmoitti SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle tästä toimenpiteestä 13 päivänä heinäkuuta 2009 päivättyllä ja samana päivänä saapuneeksi kirjatulla kirjeellä

⁽¹⁾ Joulukuun 1 päivänä 2009 EY:n perustamissopimuksen 87 artiklasta tuli SEUT-sopimuksen 107 artikla ja perustamissopimuksen 88 artiklasta SEUT-sopimuksen 108 artikla. Kyseiset kaksi määräyskoko-naisuutta ovat asiasisällöltään samanlaiset. Viittauksia SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklaan on tässä päätöksessä pidettävä soveltuvin osin viittauksina perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaan.

- (2) Komissio lähetti 14 päivänä syyskuuta 2009 Suomen viranomaisille kirjeen, jossa pyydettiin tietoja kyseisestä toimenpiteestä. Suomen viranomaiset toimittivat tietoja 4 päivänä marraskuuta 2009 päivättyllä ja samana päivänä saapuneeksi kirjatulla kirjeellä.
- (3) Komission yksiköt pyysivät 3 päivänä joulukuuta 2009 päivättyllä kirjeellä Suomen viranomaisia toimittamaan lisätietoja neljän viikon kuluessa. Suomen viranomaiset pyysivät 31 päivänä joulukuuta päivättyllä kirjeellä tämän määräjän pidentämistä. Komissio myönsi 11 päivänä tammikuuta 2009 päivättyllä kirjeellä lisäaikaa 17 päivänä tammikuuta 2010 saakka. Suomen viranomaiset toimittivat lisätiedot 19 päivänä tammikuuta 2010 päivättyllä kirjeellä.
- (4) Komission yksiköt pyysivät 16 päivänä helmikuuta 2010 asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että alkuperäistä kahden kuukauden määräaikaa, jonka kuluessa komission on tehtävä edellä mainittua asiaa koskeva päätös, jatkettaisiin 25 päivänä maaliskuuta 2010 saakka. Suomen viranomaiset antoivat 17 päivänä helmikuuta 2010 päivättyllä kirjeellä suostumuksensa pyydettyyn määräjän jatkamiseen.

2. KUVAUS

2.1 Nimi

- (5) Pellon luovutusvoiton määräaikainen verovapaus

2.2 Edunsaajat

- (6) Yli 1 000 erikokoista edunsaajaa. Verohelpotus myönnetään luonnollisille henkilöille tai kuolinpesille pellon myynnistä maataloutta harjoittaville luonnollisille henkilöille vuosina 2009–2010. Yritykset eivät kuulu tämän järjestelmän piiriin.

2.3 Talousarvio

- (7) 20 miljoonaa EUR

2.4 Kesto

- (8) 1.1.2009–31.12.2010.

2.5 Toimenpiteen tausta

- (9) Suomen viranomaiset ilmoittavat, että tässä toimenpiteessä pellon⁽¹⁾ luovutusvoitosta myönnetään verohelpotusta, kun luonnollinen henkilö tai kuolinpesä myy pellon maataloutta aktiivisesti harjoittavalle luonnolliselle henkilölle

vuosina 2009–2010⁽²⁾. Ostajan on käytettävä kyseistä peltomaata maataloustuotantoon. Seuraamuksia sovelletaan, jos ostaja myy peltomaan edelleen⁽³⁾ tai käyttää sitä muuhin kuin maataloustarkoituksiin (esim. rakentamiseen). Suomen viranomaiset toteavat ilmoittaneensa tämän toimenpiteen komissiolle saadakseen selvytyden siihen, onko suunniteltu verohelpotus SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukea.

- (10) Suomen viranomaiset ilmoittavat, että noin kolmasosa Suomen pelloista viljellään tällä hetkellä vuokrasopimusten perusteella. Tilanne vaikuttaa pitkällä aikavälillä tällaisen peltomaan kuntoon sekä vuokralaisten mahdollisuuksiin ja halukkuuteen kehittää tuotantoaan investoinnin ja hankkia lohkoja, jotka soveltuvat nykyiseen tilarakenteeseen. Tässä toimenpiteessä suunnitellun verohelpotuksen tavoitteena on lisätä aktiivisesti maataloutta harjoittavien henkilöiden osuutta maatalousmaan omistajista, mikä kasvattaisi tilakokoa⁽⁴⁾ ja parantaisi tilarakennetta. Näiden tavoitteiden edistämiseksi on ehdotettu väliaikaista verohuojennusta. Suomen viranomaisten mukaan verohuojennuksen määräaikaisuudella tavoitellaan mahdollisimman suurta kannustinta myydä peltomaata nopeasti⁽⁵⁾.
- (11) Toimenpiteen tarkoituksena on luoda peltomaan tarjontaa, joka parantaisi aktiivisten maanviljelijöiden mahdollisuuksia hankkia peltomaata. Suomen viranomaiset arvioivat, että peltomaan lisääntyneellä tarjonnalla ja verohuojennuksella olisi myös peltomaan hintaa alentava vaikutus. Viranomaisten mukaan verohuojennus alentaisi maatalouteen liittyviä maksuja⁽⁶⁾ komission valtioneuvoston päätösten välittömään verotukseen koskevan tiedonannon⁽⁷⁾ 27 kohdassa tarkoitettulla tavalla (jäljempänä ”komission tiedonanto yritysten välittömästä verotuksesta”).

(2) Tuloverolain muutos sisältäisi lisäksi kyseisen lain 48 pykälän 5 momenttiin tehtäviä teknisiä tarkennuksia, jotka koskevat oikaisuja, joita tehdään, jos peltomaan ostaja ei noudata verohelpotuksessa vahvistettuja vaatimuksia (vrt. seuraava alaviite).

(3) Ennen kuin viisi vuotta on kulunut. Yleissääntönä (sukulaisten välisissä kaupoissa) on, että jos ostaja myy peltomaan edelleen ennen kuin viisi vuotta on kulunut hänen saannostaan, tulotaisiin hänen luovutusvoittoaan oikaisemaan sillä edulla, jonka alkuperäinen pellon myyjä verovapauden muodossa sai. Jos verovapaasti myydyn pellon ostaja ei ole myyjän sukulainen, vaan tästä täysin riippumaton osapuoli, Suomen viranomaisten mukaan ei ole mahdollista, että tämä pellon ostanut henkilö voisi selvittää hänelle pellon myyneen henkilön verotuksessa verottamatta jätetyn luovutusvoiton määrää. Tästä johtuen tuloverolain 48 pykälän 5 kohdassa on ehdotettu säädettäväksi, että, kun säännöksen mukaista oikaisua tehdään, ja kun ostaja on myyjästä riippumaton henkilö, tämän jatkoluovutuksen tekijän luovutusvoittoa laskettaessa pellon hankintamena vähennetään 60 % hankintamena.

(4) Suomen viranomaiset selittävät, että Suomen maatalorakenne on hyvin pirstaleinen toisen maailmansodan jälkeen välttämättömänä toteutetun siirtolaisten asutuspolitiikan vuoksi. Maatilojen keskikoko Suomessa nykyään noin 25 hehtaaria.

(5) Viranomaiset tarkentavat, että väliaikaisesti voimassa olevat verovapaudet eivät kuulu Suomen yleiseen verojärjestelmään. Huojennuksen väliaikaisuudella pyritään lisäämään peltoa omistavien henkilöiden myyntihalukkuutta. Suomen viranomaisten mukaan, että ministeriöille ja verohallinnolle saapuneiden tiedusteluiden perusteella on nähtävissä, että mahdollisuus pellon verovapaaseen myyntiin lisäisi todennäköisesti peltomaan tarjontaa. Jo asian esillä oleminen julkisuudessa on saanut aikaan suurta kiinnostusta mahdollisen verovapauden käyttöön nimenomaan sellaisten henkilöiden keskuudessa, jotka eivät itse ole aktiivisia maatalouden harjoittajia.

(6) Suomen viranomaisten mukaan peltomaan osuus Suomen maatilojen omaisuudesta on noin kolmasosa (viljanviljelyalan 41 prosentista puutarhatuotantoalan 7 prosenttiin), kun vastaava osuus suomalaisten kaupallisten yritysten omaisuudesta on alle 10 prosenttia.

(7) EYVL C 384, 10.12.1998, s. 3.

(1) Pellon käsitettä ei ole määritelty Suomen verolainsäädännössä. Käsitettä käytetään maataloustukilainsäädännössä, jossa tukikelpoinen pelto on määritelty. Tässä järjestelmässä suunniteltu verohelpotus viittaa samaan määritelmään kuin se, jota käytetään valtioneuvoston päätöksen yhteydessä. Verohelpotusta sovellettaisiin, kun luonnollinen henkilö myy pellon, joka on merkitty Suomen peltolohkorekisteriin. Kyseinen rekisteri perustuu maaseutuhallinnon tietojärjestelmästä annettuun lakiin. Rekisteriin merkitään pelto, joka on viljelykelpoista ja jota joko viljellään erikseen säädetyllä tavalla tai joka on jätetty tilapäisesti viljelemättä ja jonka osalta noudatetaan vuosittaisia hoitotoimenpiteitä. Luovuttaja ilmoittaa verotusta varten kiinteistötunnuksen sekä pellon peruslohkotunnuksen. Veroviranomaiset voisivat näiden tunnusten avulla ja peruslohkorekisterin perusteella todeta, onko kyseinen maa-ala todella luokiteltu pelloksi.

- (12) Suomen viranomaiset arvioivat, että suurin osa henkilöistä, jotka myisivät peltoaan tässä järjestelmässä suunnitellun verohuojennuksen houkuttamana, olisivat henkilöitä, jotka tällä hetkellä vuokraavat maataan maataloutta aktiivisesti harjoittaville maanviljelijöille. Nämä henkilöt eivät yleensä itse ole maatalouden harjoittajia. He ovat useimmiten perineet peltomaan sukulaisiltaan, jotka olivat viljelijöitä, tai he ovat itse olleet maanviljelijöitä ennen eläkkeelle jäämistään⁽¹⁾. Suomen viranomaiset toteavat, että eräissä tapauksissa verohelpotusta voitaisiin käyttää myös maatilojen järjestyksen kohdentamalla maa-alueita uudelleen keskinäisten vaihtojen avulla. Suomen viranomaiset katsovat, että muussa tapauksessa ei olisi kovin todennäköistä, että aktiiviset maatalouden harjoittajat haluaisivat myydä peltoaan⁽²⁾. Suomen viranomaisten arvion mukaan noin 90 prosenttia pellon myyjistä olisi muita kuin aktiivituloja.
- (13) Suomen viranomaiset vahvistavat, että Suomessa ei kanneta minkäänlaista varallisuusveroa varojen luonteesta riippumatta. Viranomaisten mukaan peltomaa on vapautettu kiinteistöverosta. Peltomaasta kannettavia veroja ovat maan hankinnan yhteydessä kannettava leimavero ja maan myynnin yhteydessä kannettava luovutusvoittovero.
- (14) Suomen viranomaiset toteavat, että Suomen verolainsäädännössä tunnetaan kolme tulolähdettä (henkilökohtainen tulolähde, elinkeinotoiminnan tulolähde ja maatalouden tulolähde), joita arvioidaan erikseen. Jos luonnollisella henkilöllä on elinkeinotoiminnan tulolähde, peltomaan luovutuksesta saatu tulo erotettaisiin siitä.
- (15) Maatilan tai sen osan luovutuksesta saadut voitot verotetaan maatilatalouden tuloverolain 21 pykälän mukaan tuloverolain 45–50 pykälässä säädetyllä tavalla. Peltomaan luovuttamisesta saatua luovutusvoittoa verotetaan samalla tavoin riippumatta siitä, onko pellon luovuttaja maanviljelijä vai ei. Suomen viranomaiset toteavat, että suunniteltu verohuojennus hyödyttäisi samalla tavoin sekä maanviljelijöitä että muita yksityishenkilöitä. Verohuojennus voidaan myöntää kaikille yksityishenkilöille ja kuolinpesille riippumatta siitä, mitä elinkeinoa tai liiketoimintaa ne harjoittavat.
- (16) Suomen viranomaiset ilmoittavat, että Suomen yleisten sääntöjen mukaan luovutusvoitto katsotaan kaikissa ta-

⁽¹⁾ Suomen viranomaiset ovat toimittaneet komissiolle tutkimuksen, jossa käsitellään suomalaisia pellonomistajia ja heidän maankäyttöön liittyviä tavoitteita (Myyrä, Sami – Pouta, Eija – Hänninen, Harri: Suomalainen pellonomistaja, Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus, Vammala, 2008). Tutkimuksen mukaan Suomessa on 475 438 pellonomistajaa. Peltoa on yhteensä 2 639 160 hehtaaria. 96 430 pellonomistajaa saa peltomaastaan vuokratuloa.

⁽²⁾ Suomen viranomaiset ilmoittavat MTT:n taloustutkimuksen professorin Jukka Tauriaisen tekemän selvityksen ”Aktiivitulojen pellon myynti ja osto 2008” perusteella, että aktiivituloilla ovat peltomarkkinoilla yleensä ostajia ja vain harvoin myyjä. Vain 0,6 % aktiivituloista on myyneet peltoa vuonna 2008 ja ainoastaan pieniä aloja. Yli 1,5 hehtaarin aloja myi vain 1,4 promillea aktiivituloista. Myydyin alan keskikoko oli 5,2 hehtaaria. Peltoa osti vuonna 2008 sen sijaan 6 % aktiivituloista, ja ostetun alan keskikoko oli 12 hehtaaria.

pauksissa pääomatuloksi⁽³⁾. Tuloverolain 45 pykälän 1 momentin mukaan pääomatulojen tuloveroprosentti on 28. Verotettava pääomatulo lasketaan vähentämällä luovutushinnasta omaisuuden hankintameno ja voiton hankkimisesta aiheutuneet menot. Luovutushinnasta vähennettävä määrä on vähintään 20 prosenttia. Jos omaisuus on ollut luovuttajalla vähintään 10 vuoden ajan, vähennettävä määrä on vähintään 40 prosenttia. Näitä luovutushinnasta vähennettäviä määriä ei sovelleta yhteisöihin, avoimiin yhtiöihin ja kommandiittiyhtiöihin.

- (17) Suomen viranomaiset ovat sitä mieltä, että edunsaajien rajoittamisesta luonnollisiin henkilöihin ja kuolinpesiin, jolloin oikeushenkilöt jäisivät toimenpiteen ulkopuolelle, ei aiheutuisi maatalousalan sektorikohtaista suosimista⁽⁴⁾. Suomen verolainsäädännön mukaan verovelvollinen tarkoittaa paitsi luonnollisia henkilöitä myös Suomen tuloverolain 3 pykälässä määriteltyjä yhteisöjä, 4 pykälässä määriteltyjä yhtymiä ja 5 pykälässä määriteltyjä yhteisuuksia. Suomen viranomaisten mukaan Suomen verojärjestelmän rakenteeseen ja logiikkaan kuuluu se, että luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien sekä muiden oikeudellisten muotojen verotuksessa noudatetaan erilaisia säännöksiä. Lisäksi Suomen verojärjestelmässä luonnollisten ja oikeushenkilöiden verotuksen välillä on eroja, jotka liittyvät luovutusvoittojen verotusta varten tehtäviin vähennyksiin luovutushinnasta (vrt. edellä oleva 16 kohta), poikkeuksiin, joihin sovelletaan luovutusvoittojen verovapauksia⁽⁵⁾ sekä eräisiin metsätalouteen sovellettaviin säännöksiin.

2.6 Oikeuserusta

- (18) Hallituksen esitys laiksi tuloverolain 48 pykälän muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta.
- (19) Suomen viranomaiset ovat vakuuttaneet, että edellä mainittu tuloverolain muutos tulisi voimaan vasta komission päätöksen jälkeen.

3. TOIMENPITEEN ALUSTAVA ARVIOINTI

- (20) Maaliskuun 22 päivänä vuonna 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitetään asiaan liittyvät oikeudelliset seikat ja tosiseikat lyhyesti, komission alustava arvio ehdotetun toimenpiteen tukiluonteesta ja epäilyt toimenpiteen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

⁽³⁾ Poikkeuksia ovat oman asunnon myynti ja tavanomaisen koti-irtaimiston myynti. Suomen viranomaisten mukaan luovutusvoitot ovat verovapaita, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: a) verovelvollinen luovuttaa maataloudessa tai metsätaloudessa käytettyä kiinteää omaisuutta, avoimen yhtiön tai kommandiittiyhtiön osuuden taikka sellaisen yhteisön osakkeita tai osuuksia, jotka oikeuttavat vähintään 10 prosentin omistusosuuteen mainitussa yhtiössä; b) omaisuus tai osakkeet ovat olleet yli 10 vuotta verovelvollisen tai hänen ja sellaisen henkilön omistuksessa, jolta hän on saanut sen vastikkeettomasti; c) saajat ovat eräitä lähisukulaisia.

⁽⁴⁾ Vuodelta 2007 olevan verotilaston mukaan Suomessa oli 180 488 maataloutta harjoittavaa luonnollista henkilöä, ja maatalouden tulolähteen tuloa saaneita oikeushenkilöitä oli vain 507 kappaletta. Suomen viranomaiset arvioivat, että yhteisömuotoisia verovelvollisia, jotka eivät toimi maatalousalalla ja jotka kuitenkin omistaisivat verovapaasti luovutettavissa olevaa peltoa, on hyvin vähän, jos lainkaan.

⁽⁵⁾ Yksittäisen henkilön tai kuolinpesän saama luovutusvoitto ei ole verotettavaa tuloa, jos luovutetun omaisuuden luovutushinta on verovuoden aikana yhteensä enintään 1 000 EUR.

3.1 Onko kyseessä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki?

- (21) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

3.1.1 Myönnetäänkö toimenpide valtion varoista tai voidaanko sitä pitää valtion toteuttamana?

- (22) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan yhtenä edellytyksenä tuen luokittelukselle valtioneuoksi on, että sen myöntäjänä on jäsenvaltio tai että se on myönnetty valtion varoista muodossa tai toisessa. Vaikka luovutusvoiton kaksivuotinen verovapaus ei merkitse suoraa menoerää valtion kassasta, sillä on siitä huolimatta suora vaikutus valtion talousarvioon. Valtio luopuu vapaaehtoisesti verotuloista, joihin sillä olisi lakisääteinen oikeus ja jotka sääntöjen mukaan olisi perittävä. Näin ollen vaikuttaa siltä, että kyseisen järjestelmän mukainen tuki myönnetään valtion varoista.

3.1.2 Etu ja yrityksen käsite

- (23) Unionin tuomioistuin on toistuvasti todennut, että 'toimenpide, jolla viranomaiset myöntävät tietyille yrityksille verovapautuksen, joka – vaikka valtion varoja ei siirretäkään – asettaa kyseisen edun saajat muita verovelvollisia edullisempaan taloudelliseen asemaan, on perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtioneuoa' ⁽¹⁾.

- (24) Ensinnäkin voidaan todeta, että toimenpiteen edunsaajia ovat luonnolliset henkilöt ja kuolinpesät, jotka myyvät peltoa maataloutta aktiivisesti harjoittaville henkilöille verovuosina 2009 ja 2010. Suomen viranomaiset ovat todenneet, että Suomen verolainsäädännön mukaan luovutusvoitto katsotaan kaikissa tapauksissa pääomatuloksi ja että tuloverolain 45 pykälän 1 momentin mukaan pääomatuloon sovelletaan 28 prosentin verotusta (vrt. edellä oleva 16 kohta). Ehdotettu verohelpotus vapauttaisi pellon myyjän yleisestä verovoitteesta, jonka mukaan pääomatuloista on maksettava veroa, ja siitä näyttäisi olevan myyjälle siinä määrin etua, että tämä voidaan katsoa yritykseksi. Tuomioistuimen yleinen lähestymistapa on toiminnallinen siinä mielessä, että se keskittyy suoritettujen toimenpiteiden luonteeseen eikä toimijoihin ⁽²⁾. On selvítettävä ainoastaan, harjoittaako yksikkö taloudellista toimintaa. Taloudellinen toiminta määritellään tavaroiden ja palvelujen tarjoamiseksi markkinoilla ⁽³⁾. Suomen viranomaisien toimittamista tiedoista käy ilmi muun muassa, että suurin osa henkilöistä, jotka myisivät peltoa tässä järjestelmässä suunnitellun verohuojennuksen houkuttamana, olisivat henkilöitä, jotka tällä hetkellä vuokraavat maataan maataloutta aktiivisesti harjoittaville maanviljelijöille (ks. edellä oleva 12 kohta). Tässä vaiheessa ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta,

että luonnolliset henkilöt ja kuolinpesät, jotka myyvät peltoa maataloutta aktiivisesti harjoittaville maanviljelijöille, on katsottava SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi taloudellista etua saaviksi yrityksiksi.

- (25) Toiseksi on todettava, että kun otetaan huomioon järjestelmän tavoitteet ja siitä todennäköisesti seuraavat vaikutukset sekä tällä hetkellä käytettävissä olevat tiedot, käsiteltävänä olevasta toimenpiteestä vaikuttaa tässä vaiheessa olevan etua myös kyseisen peltomaan ostajille. Sen vuoksi tässä yhteydessä näyttäisi siltä, että suunniteltu tuki vaikuttaa maataloustuotteiden tuotantoon lisäämällä tarjontaa ja mahdollisesti alentamalla maatalousmaan hintaa (vrt. edellä oleva 11 kohta). On otettava huomioon, että maatalousmaan osuus Suomen maatilojen omaisuudesta on merkittävä. Toimenpiteen vaikutuksena näyttäisi olevan, että maataloutta aktiivisesti harjoittavat maanviljelijät voisivat ostaa maata parempaan hintaan, samalla kun myyjä saisi verohuojennuksen.

- (26) Vakiintuneen oikeuskäytännön ⁽⁴⁾ mukaan toimenpiteen luokittelu valtionueksi ei riipu menettelyistä eikä toimenpiteen muodosta tai tavoitteista vaan sen vaikutuksista. Suomen viranomaisien toimittamien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että tässä suunnitelmassa suunnitellun verohelpotuksen ensisijaisena tavoitteena on lisätä maataloutta aktiivisesti harjoittavien henkilöiden osuutta maatalousmaan omistajista, mikä kasvattaisi tilakokoa ja parantaisi tilarakennetta. Tämä tavoite toteutuisi luomalla peltomaan osalta tarjontaa, joka lisäisi aktiivisten maanviljelijöiden mahdollisuuksia hankkia peltomaata. Koska järjestelmän vaikutuksena näyttää olevan maataloutta aktiivisesti harjoittavien maanviljelijöiden suosiminen, voidaan päätellä, että kyseisestä tuesta on heille etua.

3.1.3 Valikoivuus

- (27) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä todetaan, että verotustoimenpiteen valikoivuuden osalta on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan ratkaistava, onko tietyssä oikeudellisessa järjestelmässä jokin kansallinen toimenpide omiaan suosimaan "jotakin yritystä tai tuotannonalaa" verrattuna muihin, jotka ovat kyseisellä järjestelmällä tavoitellun päämäärän kannalta siihen rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa ⁽⁵⁾. Komission on näin ollen arvioitava verotustoimenpiteen aineellista valikoivuutta kolmessa vaiheessa ⁽⁶⁾.

- (28) Tämän mukaan ensiksi on määriteltävä yleinen eli "tavanomainen" verojärjestelmä ("viitejärjestelmä"). Toiseksi on arvioitava ja selvítettävä, onko kyseisellä verotustoimenpiteellä myönnetty etua mahdollisesti valikoiva, osoittamalla, että toimenpide poikkeaa viitejärjestelmästä sikäli, että se johtaa erilaiseen kohteluun sellaisten taloudellisten toimijoiden välillä, jotka ovat kyseiselle järjestelmälle asetettujen päämäärän kannalta samanlaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa.

⁽¹⁾ Asia C-6/97, *Italian tasavalta v. komissio*, Kok. 1999, s. I-2981, 16 kohta.

⁽²⁾ Asia C 41/90, *Hofner ja Elser*, Kok. 1991, s. I-1979, 21 kohta.

⁽³⁾ Asia 118/85, *komissio v. Italia*, Kok. 1987, s. 2599, 7 kohta ja asia C-35/96, *komissio v. Italia*, Kok. 1998, s. I-3851, 36 kohta; yhdistetyt asiat C-1180/98–C-184/98, *Pavlov*, Kok. 2000, s. I-6451, 74 kohta.

⁽⁴⁾ Ks. esim. asia C-173/73 *Italia v. komissio*, Kok. 1974, s. 709, 27 kohta; asia C-241/94, *Ranska v. komissio* ("Kimberley-Clark"), Kok. 1996, s. I-4551, 20 kohta; asia C-480/98, *Espanja v. komissio*, Kok. 2000, s. I-8717, 16 kohta; ja asia C-5/01, *Belgia v. komissio* ("Cockerill"), Kok. 2002, s. I-11991, 45 kohta.

⁽⁵⁾ Asia C-143/99, *Adria Wien Pipeline*, Kok. 2001, s. I-8365, 41 kohta; asia C-308/01, *GIL Insurance ym.*, Kok. 2004, s. I-4777, 68 kohta; C-172/03 *Heiser*, Kok. 2005, s. I-1627, 40 kohta.

⁽⁶⁾ Komission tiedonanto valtioneuokisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen, EYVL C 384, 10.12.1998, s. 3.

(29) Jos tällaisia poikkeamia esiintyy, mikä tarkoittaa, että tarkasteltavana oleva toimenpide on ensi näkemältä valikoiva, on tutkittava, johtuuko kyseinen erottelu sen verojärjestelmän luonteesta ja rakenteesta, jonka osa toimenpide on, jolloin se voisi olla perusteltu. Tässä yhteydessä jäsenvaltion on oikeuskäytännön ja yritysten välittömästä verotuksesta annetun komission tiedonannon 23 kohdan mukaan selvitettävä, perustuvatko poikkeukset suoraan kyseisen jäsenvaltion verojärjestelmän perus- tai pääperiaatteisiin.

a) Viitejärjestelmä

(30) Viitejärjestelmänä on Suomen voimassa oleva verojärjestelmä ja erityisesti luovutusvoittojen verotusta koskevat säännöt. Kuten edellä todetaan (vrt. 16 kohta), yleissääntönä on, että luovutusvoitto katsotaan kaikissa tapauksissa pääomatuloksi. Tuloverolain mukaan pääomatulojen tulo-veroprosentti on 28.

b) Poikkeus viitejärjestelmästä

(31) Tarkasteltavana oleva verotustoimenpide on luovutusvoiton verovapaus, joka myönnetään luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle, joka myy Suomessa maatalousmaata vuosina 2009 ja 2010, edellyttäen että kyseinen maa myydään maataloutta aktiivisesti harjoittavalle luonnolliselle henkilölle, joka jatkaa maan viljelyä. Näyttää siltä, että Suomen viranomaisten suunnittelema luovutusvoiton verovapaus johtaa erilaiseen kohteluun peltomaan myyjien ja muunlaisten kiinteistöjen myyjien välillä ensiksi mainitun ryhmän eduksi. Suomen viranomaisten suunnittelema luovutusvoiton verovapaus näyttää näin ollen poikkeavan viitejärjestelmästä, sillä ainoastaan peltomaan myyjät voivat hyötyä siitä. Näin ollen toimenpide vaikuttaa ensi näkemältä valikoivalta.

(32) Kuten edellä olevassa 16 kohdassa todetaan, kaikkiin luovutusvoittoihin sovelletaan pääsääntöisesti 28 prosentin verotusta. Näin ollen näyttää siltä, että peltomaan myyjät ja muunlaisten kiinteistöjen myyjät ovat samanlaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa. Luovutusvoiton verovapautta ei kuitenkaan sovelleta muunlaisten kiinteistöjen myyntiin.

(33) Lisäksi on todettava, että tämän järjestelmän välittömiä edunsaajia ovat peltomaata myyvät luonnolliset henkilöt ja kuolinpesät. Tältä osin vaikuttaa siltä, että toimenpide on valikoiva myös siitä syystä, että oikeushenkilöt eivät kuulu toimenpiteen soveltamisalaan (vrt. edellä oleva 6 kohta). Järjestelmä vaikuttaa valikoivalta myös suhteessa välillisiin edunsaajiin (maataloutta aktiivisesti harjoittavat maanviljelijät), sillä veroetu aktivoituu vasta, kun he osallistuvat myyntitapahtumaan. Lisäksi verovapaus edellyttää kyseisen peltomaan viljelyn jatkamista.

(34) Sen vuoksi komissio katsoo tässä vaiheessa, että Suomen luovutusvoittojen verovapaus on ensi näkemältä valikoiva toimenpide.

c) Perustelu järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella

(35) Yritysten välittömästä verotuksesta annetun komission tiedonannon 12 kohdassa määrätään kuitenkin, että toimen-

piteen valikoivuutta voidaan perustella myös ”järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella”, jolloin tukitoimenpidettä ei katsota SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi. Tiedonannon 23 kohdassa menään vieläkin pidemmälle toteamalla, että tämä koskee sellaisia toimenpiteitä, jotka ovat taloudellisen järkipärsäytensä seurauksena tarpeellisia tai tarkoituksenmukaisia suhteessa verojärjestelmän tehokkuuteen. Tiedonannon 27 kohdan mukaan erityismääräyksiä, jotka eivät ole luonteeltaan harkinnanvaraisia ja jotka mahdollistavat esimerkiksi kiinteämääräisen veron vahvistamisen (esimerkiksi maatalous- tai kalastusosalalla), voidaan perustella järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella, jos määräyksissä otetaan huomioon varsinkin määrätyt kirjanpitovelvoitteet ja kiinteistö- ja maaomaisuuden merkittävä osuus tiettyjen alojen toimijoiden omaisuudesta. Tällaisia määräyksiä ei näin ollen katsota valtiontueksi.

(36) Vakiintuneen oikeuskäytännön⁽¹⁾ mukaan jäsenvaltion tehtävänä on osoittaa, että toimenpide on verojärjestelmän logiikan mukainen. Verojärjestelmän luonteella tai rakenteella perusteleminen on poikkeus valtioneukia koskevan kiellon periaatteesta ja sitä on näin ollen tulkittava suppeasti⁽²⁾. Asianomaisen jäsenvaltion tehtävänä on osoittaa, että kyseistä poikkeusta voidaan perustella järjestelmän yleisellä luonteella tai taloudellisella rakenteella eikä se sen vuoksi ole SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukea. Tältä osin on erotettava toisaalta tietyille verojärjestelmälle asetetut tavoitteet, jotka ovat järjestelmään nähden ulkoisia, ja toisaalta itse verojärjestelmään olennaisena osana kuuluvat mekanismit, jotka ovat tarpeen mainitunlaisten tavoitteiden saavuttamiseksi⁽³⁾.

(37) On muistettava, että kyseisten toimenpiteiden perustelemissa verojärjestelmän luonteella ja rakenteella on kyse siitä, onko erityinen verotuksellinen toimenpide johdonmukainen yleisen verojärjestelmän sisäisen logiikan kanssa⁽⁴⁾. Sellaiseen yksittäiseen verotukselliseen toimenpiteeseen, jota voidaan perustella verojärjestelmän sisäisellä logiikalla – kuten veron progressiivisuudella, jota voidaan perustella sen uudelleenjakoon liittyvällä logiikalla – ei näin ollen sovelleta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa⁽⁵⁾.

(38) Kyseisillä toimenpiteillä tavoitellut päämäärät eivät mahdollista sitä, että näitä toimenpiteitä ei katsottaisi SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi. Tämän väitteen mukaan riittäisi, että viranomaiset vetoavat tukitoimenpiteen toteuttamisella tavoiteltujen päämäärien oikeutukseen, jotta tukea voitaisiin pitää SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävänä yleisenä toimenpiteenä. Tässä määräyksessä ei kuitenkaan tehdä eroa valtioiden toimenpiteiden syiden tai tavoitteiden vaan niiden vaikutusten perusteella⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Asiassa C-88/03, *Azorit – Portugali v. komissio*, 6.9.2006 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio.

⁽²⁾ Asioissa T 127/99, T 129/99 ja T 148/99, *Diputación Foral de Álava ym. v. komissio*, 6.3.2002 annettu tuomio, Kok. 2002, s. II-1275, 250 kohta.

⁽³⁾ *Azorit – Portugali v. komissio*, 81 kohta.

⁽⁴⁾ Asia C-75/97, *Belgia v. komissio*, Kok. 1999, s. I-3671, 39 kohta.

⁽⁵⁾ *Diputación Foral de Álava ym. v. komissio*, 164 kohta.

⁽⁶⁾ Asia C-241/94, *Ranska v. komissio*, Kok. 1996, s. I-4551, 20 kohta, ja *CETM v. komissio*, 53 kohta.

(39) Niiden tietojen perusteella, joita Suomen viranomaiset ovat toimittaneet kyseisen järjestelmän tavoitteista ja Suomen verotusjärjestelmän luonteesta (esitetty yksityiskohtaisesti edellä 2.5 jaksossa), tässä vaiheessa vaikuttaa siltä, että suunniteltua toimenpidettä ei voitaisi perustella järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella. Suomen viranomaisten esittämät perustelut eivät näytä osoittavan, että tarkasteltavana oleva toimenpide on tarpeellinen tai tarkoituksenmukainen suhteessa yleisen verojärjestelmän tehokkuuteen tai että toimenpiteen väitettyjen erityispiirteiden ja myönnetyn verohelpotuksen välillä olisi yhteys. Suomen viranomaiset myöntävät itsekin, että kyseisellä verohelpotuksella tavoiteltu päämäärä – maatalousmaan omistusrakenteen muuttaminen – on verojärjestelmään nähden ulkoinen (luovutusvoittovero).

3.1.4 Kilpailun vääristyminen ja vaikutukset kauppaan

(40) Jotta toimenpiteen voidaan katsoa kuuluvan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, sen on vaikutettava kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Kun valtion varoista myönnetty tuki vahvistaa yrityksen⁽¹⁾ asemaa verrattuna toiseen yhteisön sisäisessä kaupassa kilpailevaan yritykseen, kyseisen tuen on katsottava vaikuttaneen viimeksi mainittuun yritykseen⁽²⁾.

(41) Kuten edellä 3.1.2 jaksossa todetaan, tällä hetkellä käytävissä olevista tiedoista ilmenee, että tämän järjestelmän mukaisia edunsaajia olisivat sekä peltomaan myyjät että ostajat. Suunnitellun tukitoimenpiteen vaikutusten perusteella näyttää siis siltä, että se vaikuttaisi kilpailuun maataloustuotteiden alkutuotannon markkinoilla. Yritykselle myönnetty tuki näyttää vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, jos kyseinen yritys toimii markkinoilla, joilla käydään yhteisön sisäistä kauppaa⁽³⁾. Yhteisön sisäinen kauppa on asianomaisella alalla huomattavaa⁽⁴⁾. Kyseinen toimenpide näyttäisi sen vuoksi olevan omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(42) Edellä esitetyn perusteella 107 artiklan 1 kohdan edellytykset näyttäisivät lähtökohtaisesti täyttyvän.

3.2 Tuen soveltuvuus

(43) Päädyttyään Suomen viranomaisten toimittamien tietojen perusteella siihen, että luovutusvoiton kaksivuotinen verovapaus vaikuttaa tuensaajayritysten osalta olevan SEUT-so-

pimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, komission on arvioitava, soveltuuko tuki sisämarkkinoille. Tämän vuoksi on tarpeen selvittää, voitaisiinko tarkasteltavana olevaan toimenpiteeseen soveltaa joitain SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja poikkeuksia.

(44) Näyttää siltä, ettei SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdan poikkeuksia voida tässä tapauksessa soveltaa, koska tukea ei ole suunnattu kyseisissä määräyksissä lueteltuihin tavoitteisiin.

(45) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaan sisämarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma, sekä 349 artiklassa tarkoitetuilla alueilla, niiden rakenteellinen, taloudellinen ja sosiaalinen tilanne huomioon ottaen. Koska tämä toimenpide koskee koko Suomea, se ei näytä soveltuvan sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla. Se ei näytä kuuluvan myöskään SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b, d ja c alakohdassa vahvistettujen poikkeusten soveltamisalaan.

(46) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätään, että sisämarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

(47) Tällä hetkellä saatavilla olevien tietojen perusteella ja ottaen huomioon, etteivät Suomen viranomaiset ole tähän mennessä ehdottaneet mitään oikeusperustaa tämän mahdollisen valtiontukitoimenpiteen toteamiseksi voimassa olevien valtiontukimääräysten mukaisiksi, komission alustava käsitys on, että Suomen viranomaisten suunnittelema toimenpide vaikuttaa olevan toimintatukea, jonka tarkoituksena on pelkästään parantaa tuensaajan taloudellista tilannetta.

(48) Sen vuoksi komissio on asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti päättänyt aloittaa muodollisen tutkintamenettelyn ja kehottaa Suomea esittämään huomautuksensa.

4. PÄÄTELMÄT

(49) Ottaen huomioon edellä esitetyn komissio kehottaa Suomea SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti esittämään huomautuksensa ja toimittamaan kaikki tukitoimenpiteen arvioimiseksi tarpeelliset tiedot kuukauden kuluessa tämän kirjeen vastaanottamisesta.

(50) Komissio kehottaa Suomea toimittamaan erityisesti seuraavat tiedot:

a) tiedot siitä, voidaanko toimenpidettä perustella järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella ja erityisesti siitä, vastaako järjestelmä valtion verotusjärjestelmän sisäistä logiikkaa, erityisesti sen peruseräitä;

⁽¹⁾ Oikeuskäytännön perusteella käsite "yritys" tarkoittaa jokaista yksiköä, joka harjoittaa taloudellista toimintaa, riippumatta kyseisen yksikön oikeudellisesta muodosta ja rahoitustavasta (asia C-41/90, *Höfner ja Elser*, Kok. 1991, s. I-1978, 21 kohta.) Taloudellinen toiminta määritellään tavaroiden tai palvelujen tarjoamiseksi markkinoilla (asia 118/85, *komissio v. Italia*, Kok. 1987, 7 kohta ja asia C-35/96, *komissio v. Italia*, Kok. 1998, s. I-3851, 36 kohta; yhdistetyt asiat C-180/98–C-184/98, *Pavlov*, Kok. 2000, s. I-6451, 74 kohta.)

⁽²⁾ Asia 730/79, *Philip Morris Holland BV v. Euroopan yhteisöjen komissio*, Kok. 1980, s. 2671, 11 kohta ja asia C-303/88, *Italia v. komissio*, Kok. 1991, s. I-1433, 17 kohta.

⁽³⁾ Ks. erityisesti asiassa 102/87, *Ranskan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio*, 13.7.1988 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, Kok. 1988, s. 4067.

⁽⁴⁾ Maatalousala on hyvin avoin yhteisön sisäiselle kaupalle. Yhteisön sisäiseen kauppaan sisältyi vuonna 2007 maataloustuotteita 236 905 miljoonaa EUR (tuonti) ja 239 132 miljoonaa EUR (vienni) edestä. Suomen osuus EU:n sisäisestä maataloustuotteiden kaupasta oli vuonna 2007 tuonnin osalta 2 778 miljoonaa EUR ja viennin osalta 855 miljoonaa EUR.

- b) os tutkinnan aikana päädytään siihen, että tarkasteltavana oleva toimenpide on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, Suomen viranomaisia kehoitetaan toimittamaan kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen arvioitaessa, soveltuuko tuki SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla sisämarkkinoille;
- c) tiedot tuen vaikutuksista asianomaisiin myyjiin ja ostajiin sekä kyseisiin maatalousmaan markkinoihin;
- d) tiedot siitä, onko luonnolliset henkilöt ja kuolinpesät, jotka myyvät peltomaata maataloutta aktiivisesti harjoittaville maanviljelijöille, katsottava SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi taloudellista etua saaviksi yrityksiksi;
- e) tiedot suunnitellun tuen vaikutuksesta yhteisön sisäiseen kauppaan ja kilpailun vääristymiseen.
- (51) Komissio ilmoittaa Suomelle tiedottavansa asiasta asianomaisille julkistamalla tämän kirjeen ja julkaisemalla tiivistelmän siitä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Komissio ilmoittaa asiasta myös ETA-sopimuksen allekirjoittaneiden EFTA-maiden asianomaisille julkaisemalla tiedonannon *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-täydennysosassa sekä EFTA:n valvontaviranomaiselle lähettämällä jäljennöksen tästä kirjeestä. Kaikkia mainittuja asianomaisia kehoitetaan esittämään huomautuksensa kuukauden kuluessa julkaisupäivästä.”

„Kommissionen önskar genom denna skrivelse informera Finland om att den, efter att ha granskat de upplysningar som tillhandahållits av Era myndigheter angående stödet i fråga, har beslutat att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*)⁽¹⁾.

1. FÖRFARANDE

- (1) Finlands ständiga representation anmälde genom en skrivelse av den 13 juli 2009, registrerad samma dag, åtgärden ifråga till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget.
- (2) Den 14 september 2009 begärde kommissionen, i en skrivelse till de finska myndigheterna, kompletterande uppgifter om åtgärden. De finska myndigheterna inkom med information genom en skrivelse av den 4 november 2009, registrerad samma dag.
- (3) Genom en skrivelse av den 3 december 2009 begärde kommissionen att de finska myndigheterna skulle inkomma med kompletterande information inom fyra vec-

⁽¹⁾ Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget blivit artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget. Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut bör hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget i förekommande fall förstås som hänvisningar till artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget.

kor. Genom en skrivelse av den 31 december begärde de finska myndigheterna förlängning av tidsfristen. Kommissionen godkände begäran om förlängning av tidsfristen till och med den 17 januari 2010 genom en skrivelse av den 11 januari 2010. De finska myndigheterna inkom med ytterligare upplysningar genom en skrivelse av den 19 januari 2010.

- (4) Den 16 februari 2010 begärde kommissionens avdelningar, på grundval av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 659/1999 förlängning fram till den 25 mars 2010 av den ursprungliga tidsfrist på två månader inom vilken det åligger kommissionen att fatta beslut. Genom en skrivelse av den 17 februari 2010 godtog de finska myndigheterna den begärda förlängningen.

2. BESKRIVNING

2.1 Benämning

- (5) Tillfällig skattelättnad på överlåtelsevinster vid försäljning av jordbruksmark – (*Pellon luovutusvoiton määräaikainen verovapaus*).

2.2 Stödmottagare

- (6) Det rör sig om fler än ettusen stödmottagare av olika slag. Skattelättnaden beviljas fysiska personer och dödsbon i samband med försäljning av jordbruksmark till jordbrukare under 2009–2010. Företag omfattas inte av stödordningen.

2.3 Budget

- (7) 20 miljoner EUR.

2.4 Varaktighet

- (8) 1.1.2009–31.12.2010.

2.5 Bakgrund

- (9) Den åtgärd som de finska myndigheterna har anmält rör skattelättnad på överlåtelsevinster vid försäljning av jordbruksmark⁽²⁾, för försäljning som äger rum 2009–2010 och som görs av en fysisk person eller ett dödsbo och där

⁽²⁾ Begreppet jordbruksmark definieras inte i finsk skattelagstiftning. Begreppet används inom den lagstiftning som rör jordbruksstöd och däri definieras vilken typ av jordbruksmark som kan komma ifråga för stöd. Den skattelättnad som det är fråga om i den aktuella stödordningen bygger på samma definition som ges i lagstiftningen om statligt stöd. Skattelättnaden är avsedd att tillämpas när en fysisk person säljer jordbruksmark som är upptagen i det nationella fastighetsregistret. Fastighetsregistret bygger på lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (*Maaseutuhallinnon tietojärjestelmästä annettu laki*). Jordbruksmark tas upp i registret, oavsett om den är odlingsbar, redan uppodlad eller ligger i tillfällig träda och förvaltas på årsbasis. För skatteändamål anger säljaren fastighetens identifieringsnummer och dessutom identifieringsnumret för de aktuella arealerna jordbruksmark. Dessa uppgifter gör att skattemyndigheterna med stöd av registret kan avgöra om det verkligen är fråga om jordbruksmark.

köparen är en fysisk person som är jordbrukare⁽¹⁾. Köparen måste använda jorden ifråga för jordbruksproduktion och påföljder kommer att mätas ut om köparen säljer vidare jorden⁽²⁾ i sin tur eller använder den för andra ändamål än jordbruk (som till exempel för byggnation). De finska myndigheterna anger att de anmäler åtgärden till kommissionen för att få tydliga besked om huruvida den planerade skattelättnaden skulle utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 i EUF-fördraget eller inte.

- (10) De finska myndigheterna förklarar att för närvarande brukas uppskattningsvis en tredjedel av jordbruksmarken i Finland på arrende. Detta inverkar på längre sikt negativt på jordarnas kvalitet samt minskar jordbrukarnas möjligheter och önskemål om att utveckla produktionen genom investeringar och att förvärva arealer som kan passa in i ett jordbruksföretags befintliga struktur. Den skattelättnad som avses i denna åtgärd syftar till att öka de aktiva jordbrukarnas ägande av jordbruksmark och att därigenom skapa större⁽³⁾ och mer välstrukturerade jordbruk. För att främja dessa syften har det föreslagits ett tillfälligt system med skattelättnader. Enligt de finska myndigheterna bör skattelättnaderna vara tillfälliga, då man anser att detta gör att det därigenom ges incitament för aktörerna att sälja jordbruksmarken så snart som möjligt⁽⁴⁾.
- (11) Syftet med åtgärden är att öka utbudet av jordbruksmark som kan förvärfvas av aktiva jordbrukare. De finska myndigheterna menar också att den ökade tillgången till jordbruksmark och skattelättnaderna bör göra att priset på jordbruksmark faller. Enligt de finska myndigheterna skulle systemet med skattelättnader kunna sänka kostnaderna för jordbruket⁽⁵⁾ i den mening som avses i punkt 27 i kom-

missionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag⁽⁶⁾ (nedan kallat kommissionens meddelande om direkt företagsbeskattning).

- (12) De finska myndigheterna menar att majoriteten av de personer som skulle vara villiga att sälja jordbruksmark tack vare den skattelättnad som föreslagits skulle vara personer som för närvarande arrenderar ut sin mark till aktiva jordbrukare. De personerna är vanligtvis inte aktiva jordbrukare. Oftast har de ärvt marken från släktingar som varit jordbrukare eller så har de själva varit jordbrukare före pensionen⁽⁷⁾. De finska myndigheterna hävdar att skattelättnaden i vissa fall kan användas för rationalisering inom jordbruket genom att arealer byter ägare och slås samman. Enligt de finska myndigheterna är det annars inte särskilt troligt att aktiva jordbrukare skulle vilja sälja sin jordbruksmark⁽⁸⁾. De finska myndigheterna uppskattar att cirka 90 % av de presumtiva säljarna skulle vara andra personer än aktiva jordbrukare.
- (13) De finska myndigheterna bekräftar att det inte tas ut någon förmögenhetsskatt i Finland, oavsett vilka tillgångar det rör sig om. Enligt de finska myndigheterna är jordbruksmark befriad från fastighetsskatt. Den skatt som tas ut på jordbruksmark är stämpelskatt, som tas ut vid förvärvet av marken och inkomstskatt på överlåtelsevinster i samband med försäljning av mark.
- (14) De finska myndigheterna anger att det i den finska skattelagstiftningen anges tre olika inkomstskällor, dvs. inkomst från personlig förvärvskälla, inkomst av näringsverksamhet och inkomst från jordbrukets förvärvskälla, och att dessa skiljs från varandra vid bedömningen. Om en fysisk person har inkomst av näringsverksamhet skiljs denna från inkomsterna av en eventuell försäljning av jordbruksmark.
- (15) Överlåtelsevinst från försäljningen av ett jordbruksföretag eller en del av ett sådant är beskattningsbar i enlighet med 21 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk analogt med 45§–50§i inkomstskattelagen. Överlåtelsevinst från försäljning av jordbruksmark beskattas på ett liknande sätt i de

⁽¹⁾ Vidare skulle ändringen av inkomstskattelagen innebära att det görs vissa tekniska preciseringar avseende artikel 48.5 för de fall då den som förvärfvar jordbruksmark inte uppfyller villkoren för skattelättnaden (se nästa fotnot).

⁽²⁾ Före utgången av femårsperioden. Den allmänna regeln (för försäljning mellan släktingar) är att om köparen säljer marken innan fem år har gått sedan han förvärvade fastigheten ska hans överlåtelsevinst justeras med det skattelättnadsbelopp som den ursprungliga säljaren fick. Om den som köper jordbruksmark skattefritt inte är släkt med säljaren utan en oberoende part, är det enligt de finska myndigheterna omöjligt för den oberoende köparen att ta reda på vilken skattelättnad som säljaren har fått. Det har därför föreslagits att det i punkt 5 i 48 § i inkomstskattelagen ska införas en bestämmelse om att det i de fall då det görs en justering enligt bestämmelserna och då köparen är oberoende av säljaren, vid beräkningen av överlåtelsevinsten, ska göras ett avdrag på 60 % av förvärvskostnaderna.

⁽³⁾ De finska myndigheterna anger att strukturen inom jordbruket i Finland är väldigt splittrad, vilket beror på den bosättningspolitik för migranter som infördes efter andra världskriget. Ett genomsnittligt jordbruksföretag i Finland är för närvarande på 25 hektar.

⁽⁴⁾ Myndigheterna tillägger att det är mycket ovanligt att det beviljas tillfälliga skattelättnader inom det finska skattesystemet. Systemet är tillfälligt för att förmå markägarna att sälja. De finska myndigheterna hävdar att det framgår tydligt av de undersökningar som begärts in av de finska ministerierna och skattemyndigheten att skattelättnader för försäljning av jordbruksmark torde innebära att utbudet av jordbruksmark ökar. Den reklam som har gjorts för åtgärden har väckt ett mycket stort intresse för att utnyttja möjligheten till skattelättnader hos personer som själva inte bedriver jordbruk aktivt.

⁽⁵⁾ Enligt de finska myndigheterna utgör jordbruksmarken en tredjedel (mellan 41 % när det gäller jordbruksgrödor och 7 % när det gäller fruktodling) av de finska jordbruksföretagens tillgångar, vilket bör jämföras med andra kommersiella företags marktillgångar, för vilka andelen ligger på 10 %.

⁽⁶⁾ EGT C 384, 10.12.1998, s. 3.

⁽⁷⁾ De finska myndigheterna har till kommissionen lämnat in en undersökning om finska jordägare och de mål de har med sitt jordäggande (2008, Myyrä, Sami – Pouta, Eija – Hänninen, Harri: Suomalainen pellonomistaja (Finska åkerägare), Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus, Vammala, 2008). Enligt undersökningen finns det i Finland 475 438 personer som äger jordbruksmark. Totalt finns det 2 639 160 hektar jordbruksmark. 96 430 markägare har inkomster från utarrendering av jordbruksmark.

⁽⁸⁾ De finska myndigheterna hänvisar till en undersökning som har gjorts av professor Jukka Tauriainen vid MTT Agrifood Research Finland, och som har titeln 'Aktiivitulojen pellon myynti ja osto 2008' (Aktiva jordbrukares försäljning och köp av jordbruksmark under 2008) och vilken det anges att aktiva jordbrukare främst köper jordbruksmark och endast undantagsvis säljer mark. Endast 0,6 % av de aktiva jordbrukarna sålde jordbruksmark under 2008 och i de fallen var det fråga om små arealer. Endast 1,4 promille av den mark som de sålde utgjordes av arealer på mer än 1,5 hektar. Genomsnittstorleken på de arealer som såldes låg på 5,2 hektar. Däremot förvärvade 6 % av de aktiva jordbrukarna jordbruksmark under 2008 och den genomsnittliga storleken på dessa arealer låg på tolv hektar.

fall säljaren är jordbrukare eller då säljaren inte är en jordbrukare. De finska myndigheterna menar att den planerade skattelättnaden skulle kunna gynna både jordbrukare och icke-jordbrukare. Alla fysiska personer och dödsbon kan beviljas skattelättnad, oberoende av vilken typ av verksamhet de bedriver eller inom vilken näringsgren de är verksamma.

- (16) Myndigheterna anger att den allmänna regel som gäller i Finland är att överlåtelsevinst alltid betraktas som kapitalavkastning⁽¹⁾. Enligt 45.1§ i inkomstskattelagen ska skatt på 28 % tas ut på kapitalavkastning. Den beskattningsbara kapitalavkastningen beräknas genom att förvärvskostnaden och försäljningskostnaden dras av från försäljningspriset. Det görs ett minimiavdrag på 20 % av försäljningspriset. Om fastigheten har innehafvs under minst tio år görs ett minimiavdrag på 40 %. Dessa avdrag på försäljningspriset gäller inte företag, öppna bolag eller kommanditbolag.
- (17) Beträffande det faktum att åtgärdens räckvidd har begränsats till fysiska personer och dödsbon, och alltså inte omfattar juridiska personer, anger de finska myndigheterna att man emellertid anser att detta inte ger någon sektorsspecifik selektivitet⁽²⁾. Enligt finsk skattelagstiftning omfattar begreppet skattskyldig inte bara fysiska personer, utan även samfund enligt 3§ i inkomstskattelagen, sammanslutningar enligt 4 § och samfälligheter enligt 5§. Enligt de finska myndigheterna är det grundläggande för det finska skattesystemets struktur och logik att inte samma skatteregler gäller för fysiska personer och dödsbon som för andra juridiska former. Det finska skattesystemet gör också åtskillnad mellan hur fysiska personer och juridiska personer kan göra avdrag på försäljningspriset vid beskattning av kapitalinkomster (se punkt 16 ovan), och vad gäller i vilken mån skattebefrielse kan beviljas från skatten på kapitalinkomster⁽³⁾ och vad gäller vissa bestämmelser som avser skogsbruket.

2.6 Rättslig grund

- (18) Regeringens lagförslag om ändring och tillfällig ändring av 48 § i inkomstskattelagen.
- (19) De finska myndigheterna intygar att ovannämnda ändring av inkomstskattelagen först kommer att träda ikraft när kommissionen har fattat sitt beslut.

⁽¹⁾ De enda undantagen gäller försäljning av egen bostad och av bohag. Enligt de finska myndigheterna befrias kapitalavkastningen från skatt om följande villkor uppfylls: a) Om den skattskyldige säljer fast egendom som hör till lant- eller skogsbruk som han bedriver, andel i ett öppet bolag eller ett kommanditbolag eller aktier eller andelar i ett bolag, vilka berättigar till en egendomsandel på minst 10 procent i bolaget. b) Om egendomen i sammanlagt över tio år har varit i den skattskyldiges eller i dennes och en sådan persons ägo av vilken han erhållit den utan vederlag. c) Om det är fråga om vissa former av nära släktskap.

⁽²⁾ Skattestatistiken för år 2007 visar att 180 488 personer var verksamma inom primärproduktionen i Finland det året och att det endast fanns 507 juridiska personer som hade inkomst från jordbruksverksamhet. De finska myndigheterna menar att det endast finns ett fåtal skattskyldiga som betalar bolagsskatt och som inte är verksamma inom jordbrukssektorn, men som förfogar över jordbruksmark som kan avyttras med skattelättnad.

⁽³⁾ En fysisk persons eller ett dödsbos kapitalinkomster är inte skattepliktiga, förutsatt att överlåtelsevinsten för försäljning av mark under skatteåret är högst 1 000 EUR.

3. PRELIMINÄR BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

- (20) I artikel 6.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 fastställs att beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande ska sammanfatta relevanta sak- och rättsfrågor och att det även ska innehålla kommissionens preliminära bedömning beträffande stödets art och kommissionens tvivel beträffande åtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden.

3.1 Förekomsten av stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget

- (21) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

3.1.1 Statliga medel och frågan om huruvida åtgärden kan tillskrivas staten

- (22) I artikel 107.1 i EUF-fördraget fastställs det att villkoren för att ett stöd ska anses vara statligt stöd är att det ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är. Även om det tvååriga undantaget från skatt på överlåtelsevinst inte medför direkta utgifter för staten har det ändå en direkt inverkan på de offentliga finanserna eftersom staten går miste om skatteintäkter som den har laglig rätt till och som den normalt sett skulle ha krävt in. Det verkar därför som om stödet enligt denna ordning betalas med statliga medel.

3.1.2 Fördelar och begreppet företag

- (23) Domstolen har i flera domar fastslagit att en åtgärd genom vilken de offentliga myndigheterna medger vissa företag undantag från skattskyldighet och som, trots att den inte innebär en överföring av statliga medel, försätter stödmottagarna i en finansiell situation som är fördelaktigare än den situation som övriga skattskyldiga befinner sig i utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget⁽⁴⁾.

- (24) För det första är stödmottagarna i föreliggande åtgärd fysiska personer och dödsbon som säljer jordbruksmark till aktiva jordbrukare under beskattningsåren 2009 och 2010. De finska myndigheterna har angivit att överlåtelsevinst i enlighet med finsk skattelagstiftning i alla sammanhang räknas som inkomst från investeringar och att en beskattning på 28 % tillämpas på överlåtelsevinst i enlighet med 45.1 § i inkomstskattelagen (se punkt 16 ovan). De föreslagna skattelättnaderna skulle undanta marksäljaren från en allmän förpliktelse att betala skatt på överlåtelsevinst och därför utgöra en fördel för säljaren i den mån denna kan anses vara ett företag. Domstolens allmänna

⁽⁴⁾ Dom av den 19 maj 1999 i mål C-6/97, Italienska republiken mot kommissionen, REG 1999, s. I-02981, punkt 16.

riktlinje är funktionell, eftersom den utgår från den genomförda verksamhetens art, snarare än från aktörerna⁽¹⁾. Den enda frågan är huruvida företaget idkar näringsverksamhet. Näringsverksamhet definieras som att varor och tjänster erbjuds på marknaden⁽²⁾. Bland annat framgår det av de uppgifter som de finska myndigheterna tillhandahållit att en stor majoritet av alla som skulle sälja mark för att dra fördel av den skattelättnad denna ordning skulle medföra, är de personer som i dag arrenderar ut sin mark till aktiva jordbrukare (se punkt 12 ovan). I dagsläget kan det inte uteslutas att fysiska personer och dödsbon som säljer jordbruksmark till aktiva jordbrukare bör ses som företag som erhåller en ekonomisk fördel i enlighet med artikel 107.1 i EUF-fördraget.

- (25) För det andra verkar den berörda åtgärden i detta läge även ge fördelar för köparna av den berörda odlade jordbruksmarken, med tanke på ordningens målsättning och de effekter den sannolikt medför, samt utgående från de uppgifter som idag är tillgängliga. I detta sammanhang verkar det därför också som om det planerade stödet skulle påverka produktionen av jordbruksvaror genom att öka tillgången och eventuellt minska priset på jordbruksmark, som i Finland utgör en avsevärd del av jordbruksföretagens tillgångar (se punkt 11 ovan). Åtgärden verkar innebära att aktiva jordbrukare skulle kunna köpa mark till ett fördelaktigare pris, eftersom säljaren skulle få skattefördelar.
- (26) Enligt vedertagen rättspraxis⁽³⁾ är frågan huruvida en åtgärd kvalificeras som statligt stöd inte beroende av förfaranden, åtgärdens form eller dess målsättning, utan av dess effekter. Av de uppgifter som Finland lämnat in tycks det framgå att den skattelättnad som avses i denna åtgärd i första hand syftar till att öka de aktiva jordbrukarnas ägande av jordbruksmark och att därigenom skapa större och mer välstrukturerade jordbruk. Detta mål skulle uppnås genom att det skapas tillgång till jordbruksmark som i sin tur skulle ge aktiva jordbrukare större möjlighet att förvärva jordbruksmark. Eftersom ordningens effekter främst tycks vara till förmån för aktiva jordbrukare kan man sluta sig till att det berörda stödet ger dem fördelar.

3.1.3 Selektivitet

- (27) Enligt EG-domstolens rättspraxis förutsätter tillämpningen av artikel 107.1 i EUF-fördraget på frågan huruvida en skatteåtgärd är selektiv att det bedöms huruvida en nationell åtgärd inom ramen för en viss rättslig ordning främjar vissa företag eller produktionen av vissa varor mer än andra som i ljuset av ordningens syfte befinner sig i en

jämförbar faktisk och rättslig situation⁽⁴⁾. Därför måste kommissionen bedöma skatteåtgärdernas selektivitet i tre steg⁽⁵⁾.

- (28) Först måste man identifiera den 'normala' ordningen i det gällande skattesystemet (*referenssystem*). Sedan måste man bedöma och fastställa huruvida fördelar som den berörda skatteåtgärden medför är selektiva, genom att visa att åtgärden avviker från referenssystemet genom att den gör åtskillnad mellan ekonomiska aktörer som i ljuset av ordningens syfte befinner sig i en jämförbar faktisk och rättslig situation.

- (29) Om sådana undantag föreligger och åtgärden därför första påseende verkar vara selektiv måste man i ett tredje steg undersöka huruvida den åtskillnad som görs är en följd av det övergripande skattesystemets art eller funktion och därmed kan rättfärdigas. Enligt rättspraxis och i enlighet med punkt 23 i kommissionens meddelande om direkt företagsbeskattning är det i sådana fall medlemsstaten som måste visa huruvida åtskillnaden beror på systemets grundläggande principer.

a) Referenssystem

- (30) Referenssystemet är det gällande finska skattesystemet, särskilt bestämmelserna om beskattning av överlåtelsevinst. Som visas ovan (punkt 16) räknas överlåtelsevinst generellt sett alltid som inkomst från investeringar. Enligt inkomstskattelagen ska skatt på 28 % tas ut på överlåtelsevinster.

b) Undantag från referenssystemet

- (31) Den berörda skatteåtgärden är ett undantag från beskattningen av överlåtelsevinst, som beviljas fysiska personer eller dödsbon som säljer jordbruksmark i Finland under skatteåren 2009 och 2010, förutsatt att marken säljs till en aktiv jordbrukare som är en fysisk person och som fortsätter att bruka jorden. Det undantag från skatten på överlåtelsevinst som de finska myndigheterna planerar verkar göra åtskillnad mellan säljare av jordbruksmark och säljare av andra fastigheter, till förmån för den förstnämnda gruppen. Undantaget från skatt på överlåtelsevinst som de finska myndigheterna planerar verkar därför avvika från referenssystemet, eftersom endast säljare av jordbruksmark kan dra fördel av undantaget från beskattningen av överlåtelsevinst. Åtgärden verkar därför vid första påseende vara selektiv.

- (32) Som nämns ovan i punkt 16 tillämpas i regel en skattesats på 28 % på all överlåtelsevinst. Därmed verkar säljare av jordbruksmark och säljare av andra typer av fastigheter vara i en jämförbar rättslig och faktisk situation. Försäljningen av andra typer av fastigheter ger emellertid inte behörighet till undantag från skatt på överlåtelsevinst.

⁽¹⁾ Mål C-41/41, Höfner och Elser, REG 1991, s. I-1979, punkt 21.

⁽²⁾ Mål 118/85, kommissionen mot Italien, [1987] REG 2599, punkt 7, och mål C-35/96, kommissionen mot Italien, [1998] REG I-3851, punkt 36. Förenade målen C-1180/98 till C-184/98 Pavlov REG 2000, s. I-6451, punkt 74.

⁽³⁾ Se exempelvis mål 173/73, Italien mot kommissionen, REG 1974, s. 709, punkt 27; mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen (Kimberley-Clark) (REG 2002, s. I-4551), punkt 20; mål C-480/98, Spanien mot kommissionen (REG 2000, s. I-8717), punkt 16. Se domstolens dom i mål C-5/01, Belgien mot kommissionen (Cockerill), REG I-11991, punkt 45.

⁽⁴⁾ Domstolens dom i mål C-143/99, Adria-Wien Pipeline GmbH, REG, s. I-8365, punkt 41. Mål C-308/94, GIL Insurance m.fl. (REG 2004, s. I-4777), punkt 68; Mål C-172/03, Heiser, [2005] REG I-1627, punkt 40.

⁽⁵⁾ Kommissionens meddelande om tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (EGT C 384, 10.12.1998, s. 3).

(33) Dessutom bör det noteras att de direkta stödmottagarna enligt denna stödordning är fysiska personer och dödsbon som säljer jordbruksmark. Även i detta sammanhang tycks åtgärden vara selektiv, eftersom juridiska personer utesluts från åtgärdens tillämpningsområde (se punkt 6 ovan). Ordningen tycks också vara selektiv vad gäller de indirekta stödmottagarna (aktiva jordbrukare), eftersom skattefördelarna endast gäller om de omfattas av transaktionen. Slutligen förutsätter skattelättnaden att marken fortsätts att odlas.

(34) Kommissionen anser därför i detta skede att det finska undantaget från beskattning av överlåtelsevinst vid första påseende är en selektiv åtgärd.

c) Motivering grundad på systemets art eller funktion

(35) I punkt 12 i kommissionens meddelande om direkt företagsbeskattning föreskrivs emellertid att en åtgärds selektivitet kan motiveras av 'systemets art eller funktion'. Om så är fallet anses åtgärden inte vara statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget. I punkt 23 fastställs vidare att så är fallet om åtgärderna är 'nödvändiga eller ändamålsenliga på grund av att de är ekonomiskt rationella med hänsyn till skattesystemets effektivitet'. Enlig punkt 27 kan särskilda bestämmelser som inte innehåller skönsmässiga inslag, vilka till exempel tillåter schablonmässigt fastställande av skatten (till exempel inom jordbruks- eller fiskesektorn) motiveras av systemets art eller funktion om de beaktar bland annat särskilda räkenskapskrav eller markens betydelse bland vissa sektorer tillgångar. Sådana bestämmelser utgör alltså inte statligt stöd.

(36) Det är allmänt vedertaget i rättspraxis⁽¹⁾ att det är medlemsstaternas uppgift att visa att en åtgärd är förenlig med skattesystemets logik. Ett rättfärdigande av det berörda skattesystemet med ett skattesystems art eller allmänna struktur utgör ett undantag från principen att statligt stöd är otillåtet, och måste därför tolkas strikt⁽²⁾. Det är den berörda medlemsstaten som ska visa att undantaget är befogat med hänsyn till systemets allmänna art, och att det därför inte föreligger statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget. I detta sammanhang måste man skilja mellan å ena sidan de mål som förknippas med ett visst skattesystem men som inte ingår i detta, och å andra sidan inneboende mekanismer i själva skattesystemet som krävs för att uppnå sådana mål⁽³⁾.

(37) Det bör påminnas om att rättfärdigandet av åtgärderna med 'ett skattesystems art eller allmänna struktur' avser en specifik skatteåtgärds förenlighet med det allmänna skattesystemets inneboende logik⁽⁴⁾. En specifik skatte-

åtgärd som rättfärdigas genom skattesystemets inneboende logik – t.ex. en progressiv skatt som rättfärdigas av systemets mål att uppnå en omfördelning – omfattas inte av artikel 107.1 i EUF-fördraget⁽⁵⁾.

(38) Målet för den berörda åtgärden hindrar inte att den klassificeras som statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget. Om det argumentet skulle godtas skulle det räcka för offentliga myndigheter att anföra att målen för en stödåtgärd är legitima för att åtgärden skulle räknas som allmän och därför inte omfattas av artikel 107.1. Den bestämmelsen skiljer emellertid inte statliga stödåtgärder på grundval av dessas syften eller mål, utan de definieras utifrån sina effekter⁽⁶⁾.

(39) För närvarande tycks det utgående från de uppgifter som de finska myndigheterna har tillhandahållit (avsnitt 2.5 ovan) avseende den berörda ordningens mål och det finska skattesystemets art som om den planerade åtgärden inte skulle vara motiverad på grund av 'systemets art eller funktion'. De argument som de finska myndigheterna lagt fram verkar inte visa att åtgärden är nödvändig för det allmänna skattesystemets funktion och effektivitet, eller att det finns ett samband mellan åtgärdens påstådda särskilda egenskaper och den skattelättnad som beviljas. De finska myndigheterna medger själva att skattelättnadens syfte ligger utanför skattesystemet (skatt på överlåtelsevinst), eftersom syftet är en förändring av ägandestrukturen för jordbruksmark.

3.1.4 Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln

(40) För att kunna anses omfattas av artikel 107.1 i EUF-fördraget måste åtgärden påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. När ett ekonomiskt stöd som ges med hjälp av statliga medel stärker ett företags ställning⁽⁷⁾ i förhållande till andra konkurrerande företag i handeln inom gemenskapen, ska denna handel anses påverkas av detta stöd⁽⁸⁾.

(41) Som visas ovan i avsnitt 3.1.2 tyder den i dag tillgängliga informationen på att både säljarna och köparna av jordbruksmark skulle vara stödmottagare i det berörda systemet. Det tycks därför utgående från den planerade åtgärdens effekter som om konkurrensen på marknaden för primärproduktion av jordbruksprodukter skulle påverkas.

⁽⁵⁾ *Diputación Foral de Álava e.a./kommissionen*, punkt 164.

⁽⁶⁾ Mål C-241/94 *Frankrike mot kommissionen* [1996] REG I-4551, punkt 20, och *CETM mot kommissionen*, punkt 53.

⁽⁷⁾ Rättspraxis visar att konceptet företag omfattar varje enhet som utövar ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och sättet för dess finansiering (mål C 41/90, *Höfner och Elser*, [1991] REG I-1978, punkt 21.) Ekonomisk verksamhet definieras som all verksamhet som går ut på att erbjuda varor eller tjänster på en viss marknad (mål 118/85, *kommissionen mot Italien*, [1987] REG 2599, punkt 7, och mål C-35/96, *kommissionen mot Italien*, [1998] REG I-3851, punkt 36. *Förenade mälen C-180/98 till C-184/98 Pavlov REG 2000*, s. I-6451, punkt 74.

⁽⁸⁾ Mål 730/79 *Philip Morris Holland BV mot kommissionen*, [1980] REG 2671, punkt 11, och mål C-303/88 *Italien mot kommissionen* [1991] REG I-1433, punkt 17.

⁽¹⁾ Domstolens dom den 6 september, 2006, *Azorerna – Portugal mot kommissionen*, mål C-88/03.

⁽²⁾ Dom av den 6 mars 2002, *Diputación Foral de Álava e.a. mot kommissionen*, T 127/99, T 129/99 och T 148/99, REG II 1275, punkt 250.

⁽³⁾ *Azorerna – Portugal mot kommissionen*, punkt 81.

⁽⁴⁾ Mål C-75/97 *Belgien mot kommissionen* [1999] REG I-3671, punkt 39.

Stöd till ett företag verkar påverka handeln mellan medlemsstater om företaget är verksamt på en marknad som är öppen för handel inom gemenskapen ⁽¹⁾. I den berörda sektorn försiggår en avsevärd handel inom gemenskapen ⁽²⁾. Därför tycks den berörda åtgärden sannolikt kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna.

- (42) I ljuset av det ovan anförda kan villkoren i artikel 107.1 vid första påseendet anses vara uppfyllda.

3.2 Stödets förenlighet

- (43) Kommissionen har på grundval av de uppgifter som de finska myndigheterna har lämnat in dragit slutsatsen att det tvååriga undantaget från skatt på överlåtelsevinst tycks utgöra statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget för de företag som är stödmottagare, och måste nu undersöka huruvida stödet är förenligt med inre marknaden. Därvid måste man fastställa huruvida något av de undantag som anges i artikel 107.2 i EUF-fördraget kan tillämpas på denna åtgärd.
- (44) Det verkar som om undantagen i artikel 107.2 i EG-fördraget inte kan tillämpas i föreliggande fall, eftersom stödet inte har något av de syften som nämns i bestämmelserna i fråga.
- (45) Enligt artikel 107.3 a i EUF-fördraget kan ett stöd anses vara förenligt med gemensamma marknaden om det är avsett att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning och i de regioner som avses i artikel 349 i EUF-fördraget, med hänsyn till dessa regioners strukturella, ekonomiska och sociala situation. Eftersom den berörda åtgärden avser hela Finland tycks den inte vara förenlig med artikel 107 a i EUF-fördraget. På samma sätt tycks stödet inte omfattas av undantagen i artikel 107.3 b, 107.3 d eller 107.3 c.
- (46) Enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget kan 'stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset' anses vara förenligt med den inre marknaden.
- (47) I detta sammanhang har kommissionen preliminärt kommit fram till att åtgärden, så som den planeras av de finska myndigheterna, tycks utgöra driftsstöd med syfte att förbättra stödmottagarens ekonomiska situation. Denna preliminära slutsats bygger på tillgängliga uppgifter och på att de finska myndigheterna hittills inte har föreslagit någon rättslig grund enligt vilken den eventuella statsstödatgärden skulle vara förenlig med gällande bestämmelser om statligt stöd.

- (48) I enlighet med artikel 4.4 i förordning (EG) nr 659/1999 har kommissionen därför beslutat att inleda ett formellt granskningsförfarande, och uppmanar Finland att inkomma med synpunkter.

4. SLUTSATS

- (49) I ljuset av det ovan anförda uppmanar kommissionen Finland, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 108.2 i EUF-fördraget, att inom en månad från mottagandet av denna skrivelse lämna synpunkter och tillhandahålla sådana uppgifter som kan vara till hjälp vid granskningen av stödatgärden.
- (50) I synnerhet uppmanar kommissionen Finland att lämna följande uppgifter:
- (51) a) Uppgifter om huruvida åtgärden kan rättfärdigas med systemets art eller funktion, till exempel om systemet motsvarar den inneboende logiken i det finska skattesystemet och i synnerhet dess grundprinciper.
- b) Om granskningen leder till slutsatsen att åtgärden utgör statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget, alla relevanta uppgifter för bedömning av åtgärdens förenlighet enligt artikel 107.3 c i samma fördrag.
- c) Uppgifter om stödets inverkan på berörda säljare och köpare och på marknaden för jordbruksmark.
- d) Uppgifter om huruvida fysiska personer och dödsbon som säljer odlad mark till aktiva jordbrukare bör ses som företag som erhåller en ekonomisk fördel i enlighet med artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- e) Uppgifter om det planerade stödets inverkan på handeln inom gemenskapen och på konkurrensen.
- (52) Genom denna skrivelse meddelar kommissionen Finland att den kommer att underrätta berörda parter genom att offentliggöra skrivelsen och en sammanfattning av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen kommer även att underrätta berörda parter i de Eftaländer som är avtalsslutande parter i EES-avtalet genom att offentliggöra ett tillkännagivande i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, samt Eftas övervakningsmyndighet genom att skicka en kopia av denna skrivelse. De berörda parterna kommer att uppmanas att inkomma med synpunkter inom en månad från dagen för offentliggörandet."

⁽¹⁾ Se bl.a. domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål 102/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1988, s. 4067.

⁽²⁾ Jordbrukssektorn är mycket öppen för handel inom gemenskapen: Under 2007 omsattes jordbruksprodukter till ett värde av 236 905 miljoner EUR (i fråga om import) och 239 132 miljoner EUR (i fråga om export) i handeln inom gemenskapen. Finlands import och export av jordbruksprodukter till resp. från EU-länder uppgick under 2007 till 2 778 resp. 855 miljoner EUR.

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.6000 – E.ON/PP (II))
Caz care poate face obiectul procedurii simplificate
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2010/C 249/10)

1. La data de 9 septembrie 2010, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, prin care E.ON Czech Holding AG („ECH”, Germania) controlată de E.ON AG („E.ON”, Germania) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul unic asupra întreprinderii Pražská plynárenská a.s. („PP”, Republica Cehă), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

— în cazul întreprinderii ECH: furnizare de gaz, electricitate și căldură în Republica Cehă;

— în cazul întreprinderii PP: furnizare de gaz și căldură în Republica Cehă.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) privind concentrările economice ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în Comunicare.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.6000 – E.ON/PP (II), la următoarea adresă:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”].

⁽²⁾ JO C 56, 5.3.2005, p. 32 [„Comunicarea privind o procedură simplificată”].

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.5968 – Advent/Bain Capital/RBS Worldpay)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2010/C 249/11)

1. La data de 9 septembrie 2010, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, prin care anumite fonduri care sunt gestionate de Advent International Corporation („Advent”, Statele Unite) sau care beneficiază de consultanță din partea acestei întreprinderi, precum și anumite fonduri controlate de Bain Capital Investors, LLC („Bain Capital”, Statele Unite), dobândesc, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul în comun asupra activităților privind serviciile de plată cu cărți de debit sau de credit ale The Royal Bank of Scotland Group plc și ale filialelor acestuia („RBS WorldPay”, Regatul Unit), prin achiziționare de acțiuni și de active.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Advent: societate de investiții în societăți necotate;
- în cazul întreprinderii Bain Capital: societate de investiții în societăți necotate;
- în cazul întreprinderii RBS WorldPay: prestarea unor servicii de plată cu cărți de debit sau de credit.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) privind concentrările economice. Cu toate acestea nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.5968 – Advent/Bain Capital/RBS Worldpay, la următoarea adresă:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”].

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 249/10	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.6000 – E.ON/PP (II)) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	25
2010/C 249/11	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.5968 – Advent/Bain Capital/RBS Worldpay) ⁽¹⁾	26

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

